

Giới thiệu Yêu Em! Nữ Phụ

Cô ngoài thân phận là sát thủ đứng đầu thế giới thì còn là chủ tịch của tập đoàn đa lĩnh vực, thiên tài hacker khiến người khác phải khiếp sợ.

Trong một lần đang làm nhiệm vụ cô đã cứu một bé gái bị xe đụng phải nên đã xuyên không vào một cuốn truyện. Ở trong truyện cô là một nữ phụ có số phận cực kỳ bi thảm nhưng số phận đã để cho cô sống sót sau tai nạn thì cô nhất định quý trọng sinh mệnh tránh xa nam chính và nữ chủ.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Mình xuyên không rồi!

Trong căn phòng có một cô gái xinh đẹp như thiên sứ đang yên giấc ở trên chiếc giường, bỗng cô gái ấy khẽ mở mắt để lộ đôi đồng tử màu tím huyền bí

"Uhm" cô khẽ mở mắt thì đập vào mắt là trần nhà màu hồng, khẽ liếc xung quanh thì thấy cả bốn bức tường đều màu hồng

"Quái, mình nhớ mình đang làm nhiệm vụ thì thấy một đứa bé đang băng qua đường mà bên đường đang có một chiếc xe chạy với tốc độ nhanh nên mình đã đẩy bé đó nhưng mình thì không thoát kịp nên chiếc xe đó đã tông mình" cô gái trong căn phòng màu hồng đó là cô. Cô đang nhớ lại chuyện cô bị xe tông thì đột nhiên có dòng kí ức như thứ phim cứ xuất hiện trong đầu cô

"Aaaaaaaa... mình xuyên không rồi! Xuyên vào ai không xuyên lại xuyên vào nữ phụ có kết cục bi thảm nhất truyện mà mình đọc tối hôm trước" thì ra cô không chết mà cô xuyên vào quyển truyện cầu huyết mà cô đã đọc.

Haiz... nếu ông trời đã cho mình cơ hội sống lần nữa thì mình sẽ sống thật tốt.

Theo như những gì cô biết thì đây mới là chương đầu của truyện nên cô sẽ thay đổi số phận nữ phụ bi thảm này. Truyện cô đọc có tên là "chúng tôi yêu em! Tiểu bạch thỏ!" Nghe cái tên không cô muốn siêu không biết sao mà hôm trước cô lại đọc truyện này nữa. Nguyên chủ này tên là Hàn Tuyết Băng. Là nữ phụ kêu căng, ngạo mạn, lẳng lơ... đi quyến rũ những nam chính hăm hại nữ chính bạch liên hoa là Ngô Tuyết Mai. Cô ta là em cùng cha khác mẹ của nguyên chủ, mẹ của cô ta gái bảy bỏ thuốc cha của nguyên chủ là Hàn Quốc Chí nên cô ta, khi nhận cô ta về nhà thì nguyên chủ nghĩ cha của mình phản bội mẹ mình là Lâm tuyết lan nên đâm ra ghét cha và nữ chính. Cô ta tuy được ở trong nhà hàn gia nhưng không ai công nhận cô ta nên cô ta mang họ ngô họ của mẹ cô ta

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Gia đình

Sau khi ngắm mình trong gương xong thì cô bước ra và cùng lúc đó cánh cửa bật mở

cạch

"ôi..băng nhi...huhu..con tỉnh rồi...con cuối cùng cũng chịu tỉnh rồi" bước vào 2 người một nam một nữ. Cô chưa kịp nhìn kĩ thì người phụ nữ đã lao vào cô vừa khóc vừa nói

Ấm quá! Trước khi cô xuyên qua thì cô đã từng có một gia đình ấm áp nếu như ngày định mệnh đó xảy ra. Cái ngày cô vừa tròn 15 tuổi cũng là ngày mà cha mẹ cô ra đi. Cả nhà đang chúc mừng sinh nhật cô thì có bọn sát thủ vào ám sát ba mẹ cô. Ba cô vì che cho cô nên đã bị bọn chúng cầm dao đâm vào tim mà chết, còn mẹ cô cố gắng dắt cô vào một góc khuất trong nhà rồi mẹ cô lại chạy ra đánh lạc hướng bọn chúng mà bị bắn chết, vì ba mẹ cô đã cố dẫu cô nên bọn chúng ko biết còn có cô nên sau khi giết cha mẹ cô thì chúng đi, sau khi chúng đi cô đã chạy ra và gọi cấp cứu nhưng đã quá muộn, ngày chôn cha mẹ cô cô đã không khóc chỉ đứng nhìn linh cửu của hai người mọi người đến dự hôm ấy đã mắng cô là đứa con bất hiếu cha mẹ chết mà không khóc, họ đâu biết rằng cô đã rất đau khi mất họ, một người bình thường khi mất đi 1 người thân đã đau khổ như thế nào huống hồ gì cô lại mất đi cùng lúc 2 người thân duy nhất trong ngày sinh nhật cô chứ, cô cũng chỉ là một đứa trẻ vừa tròn 15 tuổi thôi mà, sah ngày đó cô một đứa trẻ hồn nhiên hay cười lại biến thành một đứa lạnh lùng trên môi ko bao giờ nở nụ cười, cô đã rèn luyện để mình thông minh hơn, mạnh mẽ hơn để trả thù cho họ, cuối cùng cô đã trả thù được nhưng sau cô không cảm thấy vui, cô chỉ biết vui đầu vào công việc nên đã quên đi cái cảm giác mang tên gia đình vậy mà hôm nay cô lại một lần nữa cảm nhận nó.

Nguyên chủ cô yên tâm đi tôi sẽ cố gắng vì gia đình này và vì tôi nữa nên tôi sẽ ko để gia đình này hủy hoại trong tay nam,nữ chủ đầu. Cô đã nói với lòng.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Cuộc sống mới!

Cô đang theo đuổi suy nghĩ của mình thì mẹ cô hỏi cô làm cô trở về thực tại

"băng nhi...con sao vậy..ko khỏe à" bà thấy cô thất thần thì lo lắng hỏi

"mẹ con nói đúng đó, con không khỏe chỗ nào để cha đi gọi bác sĩ cho con nhé " người đàn ông này giờ im lặng lên tiếng

Bây giờ cô mới nhìn kĩ người phụ nữ mà nguyên chủ gọi bằng mẹ đã ngoài 50 nhưng nhìn bà cứ tưởng 40 tuổi. Bà có vẻ đẹp quý phái, thành thực nhưng hiền lành. Còn người đàn ông kế bên là cha cô(từ nay ta sẽ gọi là cha và mẹ thay vì gọi cha, mẹ nguyên chủ)ông cũng như bà đã ngoài 50 nhưng nhìn cứ như 40 vậy. Ông là một người chừng mực, nghiêm nghị nhưng hiền từ. Cô nhìn họ thì lại nghĩ đến cha mẹ cô kiếp trước, họ cũng giống ông bà rất yêu thương con mình. Nghĩ đến họ cô khóc. Lần thứ 2 cô khóc, hôm nay cô sẽ khóc hết cho những uất ức mà cô chịu đựng suốt bao năm qua.

Ba mẹ hàn thấy con gái mình khóc thì đau lòng

"băng nhi.. tại sao con khóc? Ai bắt nạt con? Nói mẹ nghe mẹ sẽ trị người đó" bà đau lòng an ủi khiến cô rất hạnh phúc

"không ai bắt nạt con hết! Tại con nhớ mẹ thôi" cô nũng nịu dụi dụi vào mẹ hàn khiến cha hàn ghen tị nhưng vẫn cố tỏ ra ko biết gì

"con bé này! Mới bệnh có mấy ngày mà nhớ mẹ rồi" bà mừng yêu cô

"còn người làm cha này thì sao?" ông ừ ừ khua nói

"con cũng rất nhớ cha!" Cô lại xà vào lòng ông làm nũng

"thôi! Hai người làm như chỉ có hai người ở đây à! Con thay đồ rồi xuống nhà ăn cơm, hôm nay mẹ nấu rất nhiều món mà con thích ăn" bà dịu dàng nói rồi quay qua cha hàn"con ông mau theo tôi xuống nhà" rồi bà kéo ông xuống

Cô bây giờ rất hạnh phúc vì đã có một gia đình mới.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Nam chủ lên sàn

Cô sau khi thay đồ xong đang xuống nhà thì thấy ba mẹ hàn đang ngồi nói chuyện với một người con trai tầm 16 tuổi. Anh là người lai anh- nhật nên có mái tóc vàng óng, đôi đồng tử màu vàng cam áp áp, làn da trắng, môi mỏng hơi nhếch lên hôm nay anh diện đồ đơn giản, áo thun và quần ngắn trông anh rất năng động.

"a! Băng nhi con thay đồ rồi à!"

Cô đang đánh giá anh thì mẹ cô hỏi thì cô cứ có cảm giác nhìn lên bị người ta bắt tại trận vậy. Hai gò má cô nổi lên rạn mây hồng trông cô rất đáng yêu làm cho trái tim ai đó lỡ một nhịp.

Anh đang nói chuyện với bác gái thì nghe có người xuống nên anh ngược lên nhìn. Trước mặt anh là một cô gái như thiên sứ cô có mái tóc nâu thả dài ngang lưng, đôi mắt tím to tròn, mũi cao, đôi môi anh đào đỏ mọng làm anh muốn cắn. Cô diện một cái váy màu hồng đơn giản làm cho cô thêm phần đáng yêu

"đây là ai vậy mẹ?" Cô nhìn người con trai trước mặt rất quen nhưng ko nhớ được

"con nói gì vậy băng nhi? Đây là anh họ con hoàng quốc bảo" mẹ cô thấy cô ki nhớ nên đã nhắc khéo cô

"À...anh họ...CÁI Gì?" cô đang nghe nhầm có phải ko? Đây là anh họ cô và cũng là nam chủ đây. Tại sao anh ta lại ở đây? 2 năm sau anh ta mới xuất hiện mà?...vv... bao câu hỏi xuất hiện trong đầu cô.

"con làm gì mà hét lên vậy?" Mẹ cô thấy cô hét lên làm cho bà hết hồn

"chắc tiểu băng ko thích con rồi" anh quan sát cô từ nãy tới giờ nên lên tiếng

"Làm gì có chuyện đó phải ko băng nhỉ?" Bà vừa nói vừa liếc cô như nói con dám nói k thử xem?" Làm cho cô hơi run

"à... dạ con đâu có ghét ANH HỌ đâu" mà là cực kì ghét anh ta. Và câu sau cô chỉ nói trong lòng

"thật sao băng nhi em ko ghét anh sao? Anh vui lắm" anh rất vui khi nghe cô nói ko ghét anh nhưng cô lại nhấn mạnh từ anh họ làm anh hơi buồn. Cô chỉ coi anh là anh họ thôi ư? Ko anh sẽ khiến cô thành của anh mãi mãi

"thôi hai đứa vô a

ăn cơm nào"bà thấy ko khí hơi lạ nên lấy cốc để bót căn

"Vâng" cả hai đồng thanh

Suốt bữa ăn cô cứ bọ tên anh họ làm phiền nào là tiểu băng ăn cái này,cái kia.... ôi ai nói cho cô biết chuyện gì đang xảy ra ko. Trong tiểu thuyết ghi rằng anh là người kiêu kì, ko quan tâm người khác nhưng cô đang thấy gì đây. Một người nói nhều, quan tâm quá mức anh họ(vâng chỉ riêng mình chị thôi). Đúng là thể giới tiểu thuyết và đời thực khác nhau.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Sau bữa cơm hôm đó anh như đĩa bám theo cô suốt.anh viện cớ đến chăm sóc cô,thăm ba mẹ Hàn.... để được gần cô

Hôm nay anh và cô sẽ đi chơi vì hôm qua anh rủ cô tính từ chối thì anh sai chiêu úy khuất với mẹ Hàn nói rằng cô ko thích đi chơi với anh làm cho mẹ Hàn mắng cô một trận và bắt cô đi với anh

Reng reng reng.....

"alo" cô đang chơi game thì Hoàng Quốc Bảo gọi

"Tiểu Băng hả? Em chuẩn bị xong chưa? Anh đang đợi em dưới nhà nè" đầu dây bên kia nói bằng giọng sùng nịnh mà chỉ dành riêng cô

"chuẩn bị?" Cô quên hôm nay sẽ đi chơi với anh nên cô ngây thơ hỏi

"...em quên đã hứa với anh gì rồi à?" Bên kia ko còn giọng sùng nịnh nữa mà thay vào đó là giọng hơi trầm

"Hứa gì ta??"cô ko biết rằng mình đã chọc vào ổ kiến lửa nên vẫn ngây thơ hỏi

"..EM ĐÃ HỨA VỚI ANH LÀ HÔM NAY SẼ ĐI CHƠI VỚI ANH!EM QUÊN RỒI U?..hay là em ko muốn đi" Quốc Bảo kìm nén sự tức giận nhưng cô là ai? Là một sát thủ của thế giới làm sao mà ko biết thái độ qua giọng nói được chứ. Cô nước nước bọt nói

"Ách... hi hi...em chỉ đùa thôi mà... em ko có quên. Anh đợi em sủi em xuống liền" cô vội giải thích xong rồi cúp máy ko để cho bên kia ú ớ gì

cô viện cho mình chiếc áo thun in chữ fuck và quần jean kết hợp với giày bánh mì, tóc cột đuôi ngựa n sách thêm cái túi vai chéo nữa. Bây giờ trông cô vừa đáng yêu nhưng ko kém phần năng động

Bước ra thì thấy bản mặt tươi như hoa làm cho cô muốn đắm vào bản mặt ấy. Hôm nay anh khá năng động.áo thun màu trắng và quần ngắn màu đen cùng đôi giày bata màu trắng.

"Anh đợi lâu chưa?"cô lên tiếng hỏi để phá tan bầu ko khí căng

"À..anh cũng mới tới"vâng! Mới tới của anh là 30' đấy. Vậy mà mỗi nữ nào đó vô tâm chỉ 'ừ'thôi

" vậy chúng ta đi" anh rất lịch sự mở cửa xe cho cô và khuyến mãi nụ cười anh cho là quyến rũ nhất nhưng cô đã đi vào và quay mặt ra chỗ khác cho anh ăn bơ anh cũng vào và chiếc xe màu trắng bắt đầu lăn bánh

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Đi chơi

Xe bắt đầu chuyển bánh đến khu vui chơi lớn nhất nước X. Đến nơi là chuyện của 15' sau. Bác tài xế (do chưa đủ tuổi nên bác tài xế chò) dừng xe và nói

"Cậu chủ đã đến nơi rồi"

"Tiểu Băng mình đi thôi" anh quay qua cô cười tươi

"Ừ" và mỗ nữ nào đó lại ừ' rồi xuống xe.

Bước xuống xe cô và anh đã làm tâm điểm chú ý của mọi người

"Qua nhìn hai người họ kia, nhìn trẻ tuổi vậy đã đẹp đến vậy" người 1 nói

"đúng đó! Nhìn như một cặp đôi trẻ vậy" người 2

Bla bla....

có rất nhìn nhìn cô và anh thì chỗ có nhiều lời khen ngợi cũng như lời chỉ trích...

cô và anh để ngoài tai những lời nói đó và đi vào. Trong khu vui chơi có rất nhiều trò như tàu lượn siêu tốc, nhà ma, vòng đu quay....

"Em muốn chơi trò nào ko?" anh thấy cô cứ đứng yên nên hỏi

"Cái đó" anh nhìn theo hướng tay của cô thì thấy trò tàu lượn siêu tốc. quay qua nhìn cô thì thấy cô cứ nhìn chăm chăm vào đó thì nước cái ực' rồi cười gượng nói

"V.. vậy thì chơi.. cái đó đi"

"Ừm" cô vui vẻ trả lời vì khi còn ở kiếp trước cô cũng từng đi chơi với ba mẹ cô nhưng họ ko cho cô chơi những trò mạo hiểm nên đây là lần đầu tiên cô đi

cô nắm tay anh đi lại chỗ bán vé để mua vé chơi. Anh cảm nhận được độ ấm áp từ bàn tay cô. Anh ước gì thời gian ngừng trôi để cảm giác này ko bao giờ mất em sẽ là của anh, bảo bối tàu chuẩn bị chạy thì anh lo lắng hỏi

"nếu em sợ thì cứ nắm tay anh và nhắm mắt lại"

"Vâng" cô đáp lại anh và cười híp mắt. Tàu chạy từ chậm đến nhanh..

"Aaaaaaa"

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tài miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

"Aaaaaaa" vâng đó là tiếng hét ạ nhưng ko phải là sợ mà thích thú hưng phấn của cô. Khi tàu chạy nhanh thì cô vô cùng thích nên hét lên

"Áaaaaaa" còn đây là tiếng hét của Quắc Bảo. Ngược lại với cô, anh hét vì sợ. Tuy anh đã từng học những kỹ năng của sát thủ nhưng ko phải ko có điểm yếu. Anh là người rất sợ độ cao nha~ càng cao thì anh càng sợ. Nên khi làm nhiệm vụ thì anh chỉ nhận những nhiệm vụ ko liên quan đến độ cao.

_____ dài phân cách _____

"Ọe ọe ọe..." anh sau khi đi xong thì mặt mày trắng bệch, xanh xao. sau khi ổn định tinh thần xong thì anh nhớ lại

Một tiếng trước

sau khi đi tàu lượn xong thì cô muốn đi lại nữa nên anh đã chiều cô, cứ nghĩ rằng cô sẽ đi thêm 1 lần nữa rồi sẽ nghỉ, nhưng đòi ko như mơ, sau khi cô đi xong lại muốn đi 1 lần nữa, một lần nữa lại 1 lần nữa rốt cục cô đã đi thêm 5 lần nữa. Cô cũng chưa chịu lại đòi đi nhà ma, vòng đu quay....cô toàn đi những cái mạo hiểm, có độ cao, cô lôi anh đi hết chỗ này đến chỗ khác làm đôi chân anh mỏi đến rụng rời nhưng anh ko than vãn vì cô vui thì anh cũng vui. Còn mỗi lần nào đó thì ko quan tâm cứ lôi anh đi.

Trở về hiện tại

"A..anh ko sao chứ?" Bây giờ cô mới biết mình đã lôi anh đi nhiều nơi đến nỗi anh ko đi được nữa mới dừng.

"Anh ko sao!xin lỗi" anh thấy cô quan tâm mình thì rất vui

" tại sao lại xin lỗi?"cô khó hiểu hỏi anh

" bởi vì anh mà em ko đi chơi tiếp được!" Anh rầu rĩ nói làm cô phì cười

"Ko sao, người xin lỗi phải là em mới đúng vì em ko để ý anh mệt mà vẫn cứ lôi anh đi " cô nói ngày càng nhỏ

"Em vui là được rồi"anh vô tư trả lời làm cho cô cảm thấy vừa có lỗi vừa ảm áp

"Chúng ta về nhé" cô thấy anh mệt nên về với lại cô cũng hơi mệt..

"Ừm"

thế là một ngày đi chơi kết thúc trong vui vẻ..

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Tttm

Qua ngày hôm sau thì Quốc Bảo ko đến nhà cô nữa vì chân ko thể đi do hôm qua đi quá nhiều. Nên hôm nay cô quyết định đến trung tâm thương mại để mua một ít đồ và vì cô xuyên qua lâu rồi nhưng chưa đến trung tâm thương mại lần nào nên cũng muốn đến thử.

Hôm nay cô mặc khá đơn giản, đầm đen đơn giản dài tới đùi, chân mang đôi giày cao gót 5 phân màu đen, tay cầm ví da màu đen, đeo kính gâm đen nốt. Tóc cô thả ra, bây giờ trông cô vô cùng thanh lịch.

Bác tài xế lấy xe tới nơi thì về vì cô ko muốn ai đợi mình. Sau khi thấy tài xế về thì cô bước vào. Vừa bước vào mọi người dừng hoạt động lại ngắm nhìn cô

"A!cô gái đó đẹp quá!"người 1

"Ôi!ước gì mình có bạn gái đẹp như cô ấy"người 2

"Nhìn nhỏ tuổi vậy mà đẹp thế!"người 3

"Hừ chết cả phần lên mặt chứ gì" người 4

có nhiều người bàn tán về cô, có những người khen, ngưỡng mộ.. cũng có những người ganh tị, ghen ghét...nhưng cô ko quan tâm cứ bước đi

cô đi xung quanh mua rất nhiều đồ thì dừng lại thấy một sợi dây chuyền đơn giản ở giữa có hình một chiếc lá bao bọc lấy giọt nước đọng lại.

"Tôi lấy cái này" cô và một người nữa lên tiếng và chỉ vào sợi dây chuyền đó.

Cô quay qua thì thấy một cô gái ăn mặc hở hang, chỗ cần che thì ko che, tóc nhuộm màu đỏ, đầm bó sát màu đỏ và đôi giày màu đỏ luôn.'chắc cô ta rất thích nổi'đó là suy nghĩ của cô

Còn cô ta thấy cô xinh đẹp hơn mình nên lại kiêu chuyện chứ cô ta ko thích sợi dây này.

"Cô có thể nhường sợi dây này cho tôi ko?" Tuy cô ko thích cô ta nhưng vẫn lịch sự hỏi

"Hừ thứ nghèo nàn như cô mà cũng mua thứ mất tiền này ư?" Cô ta khinh bỉ đáp

".. nếu như tôi nghèo thì đã ko mua rồi " cô cũng ko vừa đáp

"Hừ tôi muốn mua cái này." Cô ta nhìn cô và quay qua nhìn cô nhân viên bán hàng nói

"Xin lỗi nhưng tôi là người thấy nó trước " chưa đợi cô nhân viên trả lời thì cô đã lên tiếng

"Tôi trả gấp đôi" cô ta ý mình có tiền nên nói

"Vâng" cô nhân viên bán hàng liền đưa cho cô ta vì cô bán hàng biết cô ta là khách quen ở đây với lại khi cô nhân viên nhìn cô thì thấy cô ăn mặt giận dỗi nên đưa cho cô ta

Sau khi cô ta đi thì cô quay qua nói với nhân viên

"Là tôi thấy trước tại sao cô lại đưa cho người khác" cô lạnh giọng hỏi làm cho cô ta có chút run

"Hừ người nghèo nản như cô ko đủ để mua những thứ mất tiền đâu với lại cô ấy là khách quen ở đây nên tôi bán cho cô ấy cô có ý kiến gì" cô bán hàng tuy sợ nhưng nghĩ cô ko có tiền nên lên giọng

"Tôi muốn gặp quản lí ở đây" cô rất ghét ai sỉ nhục mình nên cô lạnh giọng hơn, hàn khí bắt đầu tỏa ra

"Hừ cô là ai mà muốn gặp quản lí" cô ả khinh bỉ nói

"Tôi ko muốn nhắc lại lần 2" giọng lạnh như băng

"Có chuyện gì vậy"

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: TTTM (tt)

"Có chuyện gì vậy" một giọng nữ cất lên

Cô quay sang thì thấy có một người phụ nữ tầm 40 đang lại. Nhib bà ăn mặt lịch sự cô nghĩ chắc là quản lí rồi. Biết vậy nhưng cô vẫn hỏi cho chắc

"Bà là...?" cô nghi hoặc nói

"Tôi là quản lí ở đây" bà cũng đánh giá cô 'ko tệ ăn mặt lịch sự' đó là suy nghĩ của bà về cô

"Quản lí cô ta ko có tiền mua đồ rồi còn vên vào chữ nhân viên là tôi" cô chưa kịp nói thì cô ả chen vô.

"Cô..ko được học phép lịch sự tối thiểu là khi người khác đang nói chuyện thì ko được xen vô à" cô mỉa mai nói

"Cô.. " cô ả cứng họng

"Xin lỗi cô tôi sẽ dạy lại nhân viên, còn cô tôi nhớ ko nhầm là tôi ko có dạy cô ăn nói vậy mà" bà xin lỗi cô rồi quay qua mắng ả

"Ko có gì.." cô cười nhẹ làm những người đứng ở đây thất thần

Cô nói tiếp

"tôi nghĩ bà nên đuổi cô ấy thì hơn vì cô ta nói những lời khó nghe.." cô nói xong thì làm cô ả tức giận mặt kệ mọi người xung quanh

"Cô nói dối! tôi chỉ nói đúng sự thật thôi" cô ả hét lên làm mất thể diện nhân viên hòa đồng mà ả cố gắng tạo nên

".. nếu như bà ko tin thì cứ coi lại camera thì biết" cô thấy bà nhìn cô thì khó chịu nói

"Hừ đồ nhà nghèo quê mùa mà bài đặt thanh cao, chắc cô là tình nhân của đại gia nào đó để lấy tiền chứ gì, đồ đàn bà lẳng lơ" cô ả tức quá nên sỉ nhục cô

Chát

"Cô có quyền gì sỉ nhục tôi, sao cô biết tôi nghèo nàn quê mùa mà nói, cô nói tôi là tình nhân của đại gia để lấy tiền thì cô khác gì tôi, cô cũng chỉ leo lên

giường đàn ông để mà đổi thứ mình muốn,tôi nói cho cô biết loại người như cô là lãng lợ,là cặn bã của xã hội "đây là lần đầu tiên cô nói nhieu từ khi xuyên qua

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10

Sau khi tuôn một tràn thì cô quay qua quản lí

"Tôi yêu cầu bà đuổi việc cô ta ngay lập tức vì lời nói vô văn hóa,sỉ nhục khách hàng, tôi ko muốn có người như vậy làm nhân viên ở đây vì sẽ làm ô quế TTTM này!" Cô lạnh lẽo nói,lời nói của cô sắc sảo làm cho người khác ko thể ko làm theo

"Cô kể từ hôm nay cô bị đuổi việc, tôi cũng ko muốn có người như cô làm ở đây "bà lên giọng

"Hừ bà đừng quên tôi là cháu của chồng bà đó! Nếu mà bà đuổi việc tôi thì tôi sẽ nói cho ông ấy biết là li hôn với bà" ả là cháu của chồng bà,nhiều lần chồng bà đòi li hôn nhưng vì bà con yêu ông ấy nên ko chịu,ả vào được đây cũng nhờ bà nên vên vào ả cứ tưởng rằng bà sẽ vì lời nói của ả giống mọi khi liền làm theo lời ả nhưng những câu nói sau làm ả cứng người

"Hừ li hôn thì li hôn! Tôi cũng chán lắm rồi!cô kêu ông ta nhanh lên đi!còn cô bị đuổi,nếu cô ko chịu đi thì tôi sẽ kêu báo vệ lời cô ra!"bà tuyệt tình nói,bà vẫn còn thương ông nhưng nghĩ đến những gì ông đối với bà thì bà đành buông vậy chứ sống như vậy cũng ko hạnh phúc gì

Cô ả nghe nói vậy thì ngồi xuống nền nhà mà khóc,trông bây giờ ả thật đáng thương nhưng khi nghĩ đến những gì ả nói thì ko còn đáng thương nữa. Cô đang suy nghĩ thì có tiếng người kêu cô...

Mọi người từ ngày mai mình sẽ đi học lại nên thời gian rất ít mỗi ngày mình sẽ cố gắng một ngày 1 chương,rảnh thì 2 chương

MỌI NGƯỜI ĐÃ ĐI HỌC LẠI CHƯA?□□□

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Du học??

Cô quay người lại thì thấy trợ lí Chu,ông ấy là trợ lí của ba Hàn. Sau ông ấy lại đến đây

"Tiểu.... tiểu thư"ông vừa chạy tới thì kêu cô

"Ông tới đây làm gì" cô nghi hoặc hỏi

"Tôi tới đây nói với tiểu thư là chủ tịch phải đi kí hợp đồng với đối tác nên ko ăn cơm cùng cô được,còn Hàn phu nhân thì phải đi mua sắm với các vị phu nhân khác nên cũng ko ăn cùng cô được"ông nói liền một hơi

"Tôi hiểu rồi!ông về nói với ba tôi là đừng uống nhiều rượu k tốt với sức khỏe" cô dặn dò trợ lí Chu về sức khỏe ba Hàn

"Vâng tôi sẽ nói lại!chủ tịch có đứa con gái như cô đúng là mai mắn"ông nói những lời thật lòng

"Ông về đi... à ông cầm đồ đạc này đem về nhà dùm tôi" cô đưa đồ cho quản lí

"Vâng"sau khi quản lí đi thì cô cũng định đi nhưng có một bàn tay giữ cô lại

"Cô... là con gái của Hàn chủ tịch,tập đoàn hàn thị?"bà quản lí lên tiếng

"Tôi chưa nói với các người sao?" cô nhàn nhạt đáp lại

"Xin lỗi tiểu thư,lúc này do tôi ngu dốt nên ko biết tiểu thư"nhân viên lúc này lại xem kịch khi biết cô là con của ba Hàn liền xin lỗi.'có ngu mới đăt tội Hàn

tiểu thư nếu ko muốn mất việc,hên là mình ko đất tội gì với cô ấy' đó là suy nghĩ những người ở đây

"Ko sao!tôi đi đây"nói rồi cô bước đi thì nghe tiếng khóc của ả

"T.. tiểu thư cho tôi xin lỗi,tôi ko nên si nhục cô,cô làm ơn đừng đuổi việc tôi....huhu" cô bỏ ngoài tay bước đi

Sau khi ra khỏi đó thì cô ko về nhà mà đi dạo

Chiu về cô ăn cơm tắm rửa rồi thì nghe ba mẹ cô về nên cô đi sang thư phòng gặp họ

'Cạch'

Cô bước vào thì thấy ba mẹ đang ngồi uống trà..

"ba mẹ con có chuyện muốn nói"cô nghiêm túc nói

"Có chuyện gì con cứ nói đi"ba mẹ thấy cô nghiêm túc thì nghiêm nghị theo

"Con muốn đi du học"

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Sau khi nghe cô nói xong thì ba mẹ cô ngạc nhiên,ba cô hồi thần trước hỏi

"Con suy nghĩ kĩ chưa"ông ko muốn con gái yêu quý của mình phải xa nhà

"Phải đó, ở nhà có gì ko tốt tại sao con lại đi du học "mẹ cô cũng phụ họa theo

"Tại con muốn trao dồi thêm kiến thức với lại con cũng muốn đi du lịch"

"Con muốn đi du lịch thì cứ đi tại sao lại đi du học"ba cô khó hiểu hỏi

"Tại con muốn giúp ba quản lí công ti, có thể giúp ba mẹ thì con sẽ cố gắng"cô thật lòng nói,

"Nhưng...."mẹ cô muốn nói ko cho cô đi nhưng chưa nói xong thì ba cô xen vào

"Hahag...thôi được ta sẽ cho con đi, bao giờ con lên máy bay"ông nghe cô nói vậy thì vui mừng vì cô biết nghĩ cho cha mẹ

"Ngày mai 10h sáng con đi, ba đặt vé dùm con nhé"nghe ông đồng ý thì cô mừng vui ra mặt

"Được"

"Vậy con ko làm phiền ba mẹ nữa con về phòng ngủ đây,ba mẹ ngủ ngon"cô về phòng mình thì mẹ cô lên tiếng

"Tại sao ông lại đồng ý"

"Haiz....con gái mình lớn rồi nên để cho nó quyết định cuộc sống mình với lại cho nó đi học về thì nó sẽ quản lí công ti tiếp em nó(người này thì ko thể bật bĩ)"ông nói

"Nhưng..." bà vẫn ko đồng ý

"Ko nhưng nhị gì hết ý tôi đặc quyết thì ko thay đổi "ông lớn tiếng nói" với lại nếu nó cũng tiếp quản công ti thì tôi với bà có thể đi du lịch cùng nhau rồi"ông nói xong còn cười làm bà đỏ mặt

"Ừm"thôi thì bà đồng ý vậy

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

Sáng hôm sau

cô đang chuẩn bị thu dọn hành lý thì nhớ tới anh họ cô, mấy bữa nay cô quên mất vì mình mà anh mới bị vậy, nên cô sẽ điện hỏi thăm rồi thông báo cho anh biết

Reng reng...

Bên kia đồ chuông một lúc thì có ng bắt máy

"Alo! Tiểu Băng hả? nhớ anh k? anh nhớ em lắm! vv.." cô chưa kịp nói gì thì bên kia sổ một tràng

"Stop" cô bây giờ mới nói được câu

"À..anh xin lỗi! em điện anh có chuyện gì vậy?" bây giờ anh mới ý thức được mình nói hơi quá nên vội xin lỗi rồi im nghe cô nói

"Em muốn nói với anh rằng em sẽ đi du học! Em muốn báo cho anh để anh biết" cô vừa nói xong thì bên kia đã hét lên

"CÁI GÌ? EM ĐI DU HỌC" anh hét lên làm cho cô phải để điện thoại ra xa ko thì điếc tai mất

"Anh làm gì hét lên vậy? phải em sẽ đi du học" bây giờ cô mới dám để điện thoại lại gần

"..." đầu dây bên kia im lặng

"Anh có nghe em nói k" cô thấy im lặng nên nói

"...em đi bao giờ về?" anh bây giờ lên tiếng. Bây giờ anh rất sợ vì anh chỉ mới nhận ra tình cảm của mình. Lúc đi chơi với cô về thì anh biết mình yêu cô nhưng như vậy sẽ gọi là loạn luân nên anh giả bệnh để tránh gặp cô vậy mà giờ cô đi du học. Anh rất muốn ngăn cản cô nhưng nghĩ tới tương lai của cô và anh cần thời gian để xem tình cảm anh dành cho cô có sâu đậm như tình yêu nam nữ hay chỉ là tình cảm anh em. Anh ko hỏi cô bao giờ đi mà lại hỏi bao giờ về vì anh biết cô sẽ đi trong ngày hôm nay nên gọi điện cho anh

"Em ko biết khoảng 3 năm"

"Em đi nước nào?"

"Em sẽ đi nước mỹ" cô quyết định sẽ đi nước mỹ vì nền giáo dục ở đó rất tốt sẽ có lợi cho việc học sao này của cô.

"Anh ra đưa em đi được k?" dù cô ko muốn nhưng vẫn hỏi cho có lệ với lại cô cũng có hảo cảm với anh. Lúc nguyên chủ bị nam chủ hành hạ thì anh mất nhắm mắt mờ ko ra tay và giúp ba mẹ cô an táng. Vì khi biết tin nguyên chủ chết nên ba mẹ nguyên chủ cũng tự tử chết.

"Được" anh ko do dự đáp. Vì đây là lần cuối anh gặp cô vì cô sẽ đi du học nên anh muốn tạm biệt

"Vậy 10h hôm nay nha. Em phải soạn đồ rồi nên bye anh" cô nói

"Ừ bye em" anh nói xong rồi tắt máy

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Nam chủ thứ hai lên sân

Sau khi tắt máy xong thì cô và ba mẹ Hàn ra sân bay. Khi tới nơi thì thấy Quắc Bảo đang đứng đợi

"Anh họ! anh tới lâu chưa" cô đi lại hỏi anh. Vì cô với anh vừa nói chuyện điện thoại xong mà khi cô tới đã thấy anh đứng ở đó

"À...anh mới tới thôi" anh nói dối. Khi cô tắt máy anh đã bỏ hết công việc của mình kêu tài xế lái xe tới. Mới tới được khoảng 15' thì cô tới

"Ừm" cô cũng ko hỏi thêm gì.

"Chuyến bay đến mĩ sẽ cất cánh trong 15' nữa mong hàng khách vào quầy soát vé "tiếng của nhân viên hàng ko nói

"Thôi tôi giờ rồi con đi đây,ba mẹ nhớ giữ gìn sức khỏe,con sẽ thường xuyên liên lạc" cô nói với Ba mẹ Hàn rồi quay qua anh'anh họ! Giữ gìn sức khỏe! Nhờ anh chăm sóc ba mẹ khi em ko có ở đây" cô cố kìm chế ko cho nước mắt chảy ra,cô mới có gia đình ko lâu vậy mà giờ phải rời xa cô ko nỡ nhưng nghĩ tới tương lai cô phải đi.

"Ừ!em cũng giữ gìn sức khỏe!ko được làm việc quá sức đó"anh nói với giọng đầy tiết nuối..

Nói rồi cô ôm từng người rồi quay lưng bước đi.

Đến quầy soát vé thì cô bỗng nhiên đâm trúng một người

'Rầm'

"Xin lỗi" cô bây giờ rất buồn nên ko muốn gây sự nên cô ko ngược mặt lên chỉ nói xin lỗi rồi đi ko kịp để người kia ứ ớ j

Nhìn theo bóng cô đi xa thì hấn mới hoàn hồn,hôm nay hấn có việc phải đi mĩ thì gặp được cô. Một cô gái chừng 15 tuổi đã đẹp đến thế ko biết sao này lớn lên sẽ như thế nào. Cô có mái tóc màu bạc kim,da trắng sứ,môi lá liễu,đôi mắt màu tím huyền bí nhưng quyến rũ và đặc biệt là đôi môi anh đào đỏ mọng nhìn mà hấn muốn cắn một cái. Hấn đang suy nghĩ về cô thì trợ lí bên cạnh nhắc nhở làm cho hấn trở về thực tại

"Hiên thiếu" trợ lí thấy hấn ngăn người thì lên tiếng nhắc nhở làm cho hấn liếc một cái 'mình làm gì sai sao?' đó là suy nghĩ của trợ lí

"Tôi muốn đổi vé ngồi kế cô gái hồi nãy" hấn lạnh lùng nói

"Nhưng" quản lí định nói gì thì thấy vẻ mặt của hấn thì cũng đồng ý

"Vâng" rồi nhanh chóng tới quầy soát

'Vật nhỏ!chúng ta sẽ sớm gặp lại nhau thôi! Thứ gì Hiên Viên Triệt ta muốn mà k có'hấn đã định cô là của hấn rồi vì khi gặp cô hấn đã cảm thấy thích khi ở bên cô dù chỉ là cái đụng vai nhau.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Đụng mặt

Sau khi hoàn thành thủ tục cô vào chỗ ngồi của mình. Khi nhìn sang kế bên thấy ghế chưa ai ngồi nên cô k biết ai sẽ ngồi kế mình. Cô ko quan tâm nhìn ra cửa sổ rồi nhắm mắt ngủ,khi cô ngủ được một chút thì có người ngồi kế bên. Người con trai nhìn cô đầy hứng thú. Do cô ngủ nên k biết rằng người ngồi kế mình lat hấn- Hiên Viên Triệt nam chủ trong dàn hậu cung của nữ chủ.

"Ưm" cô ngủ khê kêu một tiếng rồi vô tình dựa vào vai của hấn mà ngủ ngon lành

Còn hấn lúc đầu khá ngại nhiên nhưng cũng để yên cho cô ngủ. Đây là lần đầu tiên hấn cho người khác tựa đầu vào vai mình người khác thì anh đã thẳng tay vứt ra rồi nhưng cô thì khác,hấn ko bực bội mà còn thích nữa,cảm giác ở bên cô thật yên bình.Rồi hấn cũng chợp mắt.

Sau mấy tiếng ngủ li bì thì mõ nữ nào đó thức giấc. Quay qua nhìn người kế bên thì...

"Aaaaaa" cô giật mình. Người ngồi kế cô ko ai ngoài tên nam chủ Hiên Viên Triệt. Cô biết hấn bởi vì cô đã đọc đoạn giới thiệu về hấn. Hấn có mái tóc màu nâu,đôi đồng tử màu nâu,da trắng,môi mỏng... tóm lại nhìn hấn thì thấy hai chữ'yêu nghiệt'trên mặt hấn, hấn là người đã tiêm một loại thuốc do hấn chế cho nguyên chủ trước khi chết nên cô rất sợ hấn

"Có chuyện gì à?" hấn quan sát cô từ lúc cô thức. Nhìn trong mắt cô là ngại nhiên đến đánh giá và cuối cùng là sợ sệt làm hấn nhủ mãi

"Ko...ko có gì" cô lắp bắp trả lời

"Tôi đáng sợ lắm sao? "Hấn thấy cô lắp bắp thì mỉm cười càng chặt

"??" cô khó hiểu nhìn

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

Thấy cô cứ ngệt mặt ra thì hấn rất muốn cười nhưng vì giữ hình tượng lạnh lùng nên cố nín cười

"Ý tôi là tôi đã làm gì cô mà cô nhìn tôi như tôi ăn tươi nuốt sống tôi vậy"

"À...ko có đâu hahah" ai đời lại ko sợ người sau này sẽ hại mình chứ

"À..thôi cũng khuya rồi tôi đi ngủ đây.. tạm biệt" cố gắng điều chỉnh lại rồi cô quay qua hướng cửa sổ nhắm mắt ngủ

"...ừ "hấn biết cô cố gắng lảng tránh hấn nên ko tiếp tục làm khó cô nữa

10h tại sân bay mĩ

Sau khi làm thủ tục xong thì cô đi ra. Từ lúc cô bước ra đã làm tâm điểm chú ý của mọi người có mặt ở đây. Nhiều người nhìn cô xì xào bàn tán khen có, chê có, hâm mộ....nhưng họ ko dám nói lớn vì có một tân băng đang đi theo sau cô. Ko ai ngoài tên nam chủ ngôi cùng máy bay với cô

Cô biết hấn đi theo cô nhưng cô cứ làm ngơ cứ tưởng rằng hấn sẽ bỏ đi nhưng người tính đâu bằng trời tính. Hấn đi theo sau cô làm cho cô cảm thấy khó chịu nên buột cô phải hỏi

"Anh ko có việc làm hay sau mà cứ đi theo tôi vậy"bây giờ cô đã hết sợ rồi nên cứ đem mặt lạnh như tiền ra mà hỏi.

"Ko! Tôi có việc làm nhưng ko phải bây giờ" hấn cứ nhúng vai trả lời

"Anh..."cô hết đường nói nên mặt kệ hấn. Bắt taxi rồi tới khách sạn mà cô đã đặt phòng trước. Vì cô mới đến và biệt thự chưa dọn xong nên chưa kịp dọn về biệt thự mà ba Hấn đã mua cho cô. Chiếc taxi rời bánh thì có một chiếc xe sang trọng đến.

"Thưa ngài biệt thự đã chuẩn bị xong "tài xế xe ra cung kính đối diện với hấn

"Tôi đổi ý rồi!cứ theo chiếc xe đó đến khách sạn nào thì tôi sẽ ở đó" hấn lạnh giọng.

"Nhưng..."bác tài xế định nói thì hấn đã trừng mắt làm hoảng sợ mà vội lái xe theo chiếc taxi mà cô đang đi

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Cô đi đến khách sạn mà ko biết có người đang đi theo mình. Đây là khách sạn X, năm sao nha~ các nhân viên ở đây phục vụ rất chu đáo. Cô đến quầy tiếp tân thì cô nhân viên chuyên nghiệp hỏi

"Tôi có thể giúp gì được cho tiểu thư?" Cô nhân viên lịch sự hỏi

"Tôi muốn thuê một phòng đơn!"cô vào thẳng vấn đề

"Vâng! Tiểu thư ở phòng 908 tầng 9,sẽ có nhân viên dẫn cô đi ạ!"cô nhân viên nhìn danh sách phòng xong rồi quay qua nói với cô.

"Cảm ơn" cô nói xong thì một nhân viên nam cầm vali cô rồi dẫn cô đi

Một lúc sau hấn tới nơi thì ko thấy cô nữa bèn đi lại quầy tiếp tân hỏi

"Tôi muốn đặt một phòng kế cô gái lúc nãy" hấn lạnh lùng nói làm cô nhân viên khẽ rung. Sau khi nhìn danh sách phòng xong rồi nhìn hấn e dè nói

"Xin lỗi quý khách nhưng phòng 907 và 909 đã có người khác thuê rồi ạ! Quý khách có thể thuê phòng." cô nhân viên chưa kịp nói xong thì hấn đã cướp lời

"Tôi muốn đặt phòng kế bên cô ấy cô ko nghe HẢ" hấn như hét lên làm ồn ào cả sảnh.

"Có chuyện gì mà ồn thế" quản lí khách sạn thấy ồn ào thì ra nhú mào hỏi

"Thưa quản lí! vị khách này muốn thuê phòng 907 hoặc 909 nhưng cả hai phòng đã có người thuê rồi ạ!" cô nhân viên nói. Quản lí quay qua nhìn hấn thì vội nói

"A.. Hiện thiếu, ngài muốn thuê phòng à!"

"Phải! Tôi muốn thuê phòng kế phòng 908 nhưng có vẻ nhân viên của ông ko cho thì phải" hấn mĩa mai nói

"Ko có, tôi sẽ sắp xếp cho ngài ở phòng 909 ạ!" ông vội giải thích rồi quay qua nhân viên nói "cô mau kêu người ở phòng 909 sang phòng khác đi"

"Nhưng...." cô nhân viên định nói thì ông trừng lớn

"Cô muốn bị đuổi việc à?"

"Ko..ko tôi sẽ đi ngay!"

Thế là hấn đã thuê được phòng kế phòng cô dễ dàng. Và cũng nhờ lần thuê phòng kế cô này hấn sẽ được ở bên cô nhưng đó là tương lai

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18

Sau khi cất hành lí xong thì cô đi tắm và ngủ mà chẳng biết rằng đang có một con sói đã nhắm trúng cô

Cô thức dậy cũng là lúc trời dần tối. Ban đêm bên mĩ rất đẹp, ánh đèn lấp lánh, con người qua lại, trời se se lạnh, uống một cốc cà phê nhìn đường phố. Cô thay đồ rồi xuống tản bộ, hôm nay cô mặc chiếc áo len, quần bó màu đen, mặc thêm chiếc áo khoác dài tới đùi, đầu đội nón len. Khi đi khỏi khách sạn thì cô đi xung quanh nhìn ngắm đường phố vào đêm. Cô ghé một quán nước mang đậm phong cách châu âu, tuy đơn giản nhưng nhìn vào cảm thấy rất ấm áp, cô chọn một bàn có thể nhìn ra ngoài đường, khi cô ngồi xuống thì có một anh phục vụ đến lịch sự hỏi

"Quý khách dùng gì ạ?" anh khi thấy cô thì hơi ngần ngại nhưng nhanh chóng hỏi thản nhiên mà đi lại hỏi

"Cho tôi một campuchino nóng "vì người phục vụ hỏi cô bằng tiếng anh nên cô nói tiếng anh, vì lúc trước khi xuyên cô đã kí nhiều hợp đồng nên phải có trình độ tiếng anh cao

"Vâng! " sau khi phục vụ đi thì cô lại nhìn ra ngoài, bây giờ cô cảm thấy rất cô đơn, lúc trước giờ này thì cô đã ở bên ba mẹ Hàm làm nũng với ông bà, cô đã quen với việc có gia đình mới nên bây giờ chỉ có một mình làm cô buồn.

"Campuchino của quý khách ạ! Chúc quý khách ngon miệng" một nhân viên phục vụ khác đưa campuchino cho cô.

Cô đang uống thì có một người con trai tự nhiên kéo ghế ngồi đối diện cô nên cô ngước lên thì thấy hấn

"Sao anh lại ở đây" cô thấy hấn thì rất ngạc nhiên

"À.. tôi chỉ tình cờ đi ngang qua thôi". Hấn theo cô từ lúc cô rời khách sạn chỉ là cô ko để ý tới hấn thôi. Nhưng hấn đâu có ngu mà nói theo cô.

"Quý khách dùng gì ạ" nhân viên hỏi hấn

"Cho tôi một cà phê đen ko đường ko đá"

"Vâng" sau khi phục vụ đi thì yên lặng, ko ai nói với ai điều gì

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19

Hai người ngồi ko ai nói với ai câu nào, đến khi phục vụ trở lại trên tay là một ly cà phê

Cô cũng ko quan tâm nhìn ra ngoài xem đường phố. Còn hấn thì ngồi lướt face lâu lâu lại nhìn cô.

15' chôi qua vẫn yên lặng. Cô đành nói trước

"Anh ko có gì làm sao?"

"Ko"rất kiệm lời

"...anh theo dõi tôi à? Và tại sao anh lại ngồi chỗ này?" Đi trên đường cô cứ có cảm giác ai đi theo mình nhưng ko có sát khí nên cô cũng ko quan tâm, vừa vào đây 1 chút thì thấy hấn vào ngồi đối diện cô nên cô bèn hỏi

"Sao cô lại nói vậy!tôi chỉ 'tình cờ'đi ngang thôi! Còn việc ngồi ở đây thì cô cứ nhìn đi!"hấn hơi chột dạ nhưng nhanh chóng bình tĩnh mà trả lời.

Quả thật từ khi cô bước vào thì có rất nhiều người vào nha.

"Tôi chỉ mong là vậy"sau khi nói xong thì hấn thở phào nhẹ nhõm và cô ko thấy điều đó.

"Anh cứ ngồi ở đây uống cà phê của anh đi,muộn rồi tôi về trước đây!" Cô nói xong thì để tiền lên bàn rồi đi ko đợi hấn nói câu nào.

Sau khi cô đi một lúc thì hấn cũng trả tiền rồi về khách sạn ngủ

Sáng thức dậy cô thấy thông báo rằng nhà đã sửa xong nên cô nhanh chóng thu dọn đồ,trả tiền phòng xong cô bắt taxi đi tới biệt thự.

Còn hấn biết cô dọn về nhà của mình thì hấn cũng trả phòng luôn vì bên công ti của hấn còn rất nhiều việc chưa làm xong. Vì cô ở đây nên hấn mới nén lại ở vài ngày, bây giờ cô đi rồi nên ko còn lí do gì mà ở lại nữa. Nhưng hấn dám chắc một điều rằng hấn và cô sẽ gặp lại.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20

Khi tới biệt thự thì cũng là chuyện của 30 phút sau...

Cô mới 14 tuổi nên khi thuê khách sạn và trả phòng hơi khó nên nhờ ba Hấn giúp nên tiện

Sau khi dọn hành lí xong thì cô đi xung quanh nhà.

Ngôi nhà mang nét đặc trưng của châu Á và Âu. Biệt thự này gồm 3 tầng. Tầng 1 là phòng khách và phòng bếp. Tầng 2 là thư phòng là vài phòng ngủ. Tầng 3 thì là phòng của cô và phòng thể hình, phòng cô có màu chủ đạo là đen và tím, có giường thì màu trắng, các vật dụng chủ yếu màu tím,đen,trắng. Bên ngoài biệt thự có màu trắng, bước vào thì có hai hành hoa hồng tím do cô chính tay chọn loại giống tốt nhất. Phía sau có vườn hoa gồm nhiều loài hoa quý hiếm chưa có bán trên thị trường, bên trái thì có một cái hồ bơi lớn. Vì còn nhỏ nên có vài cô giúp việc ở lại để chăm sóc, cô cũng ko có ý kiến.

Sau khi tham quan xong thì cô dùng bữa rồi đi lên phòng tìm trường để đăng kí học. Cô chọn trường SKY vì trường này lớn nhất nước, nằm trong top 10 ngôi trường của thế giới và đặc biệt ngôi trường này cho học viên được thi nhiều môn nên rất lợi cho cô. Sau khi làm xong thủ tục thì cô đi ngủ.

Sáng cô thức dậy làm vsen xong thì ăn sáng xong đến trường. Ngày đầu tiên đi học khá suôn sẻ vì ở đây học viên rất bình đẳng, ko phân biệt giàu nghèo nên cô rất thoải mái kết bạn mà ko lo lắng gì. Cô ngoài giờ học thì cô rèn luyện thân thể. Cô ko thể để mình yếu đuối được, và phải tạo cho mình một chỗ dựa vững chắc.

Vì thế ngoài giờ học thì cô rèn luyện thân thể, tạo thể lực cho riêng mình.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Trở về

4 năm sau~~

Ở sân bay có một cô gái bước ra làm cho mọi người đi ngang nhĩb đến thần thờ. Cô gái có mái tóc màu bạc kim, mắt do đeo kính râm nên ko thấy được, mặc một áo thun đen, quần ôm bó sát làm tôn lên đôi chân dài, thân hình chuẩn hơn cả người mẫu, tay trái cầm hộ chiếu, tay còn lại thì cầm 1 cái vali cỡ nhỏ. Cô gái đó ko ai khác là Cô- Hàn Tuyết Băng. Mái tóc màu nâu cô đã nhuộm lại thành màu bạc kim, màu tóc cô kiếp trước. Hôm nay cô về nước ko báo cho ai nên ko ai ra đón nên cô phải bắt taxi về biệt thự của ba mẹ Hàn

Biệt thự Hàn gia

Sau khi trả tiền cho tài xế thì cô bấm chuông

Reng reng

"Cạch"

cánh cửa mở ra thì thấy một cô hầu khoảng 40 tuổi. Theo phép lịch sự bà ấy hỏi

"Cho hỏi tiểu thư tìm ai" sau khi mở cửa bà thấy một cô gái rất xinh đẹp. Đẹp hơn ngàn lần cô tiểu thư của nhà này nữa(do bà này ko biết cô là tiểu thư Hàn gia)

"Có ông bà Hàn ở nhà k?" Cô ko lạnh nhạt hỏi

"Có mời cô vào trong"

Cô đi theo bà ấy vào nhà. Ngôi biệt thự vẫn ko có gì thay đổi. Rất đẹp và yên tĩnh.

Sau khi vào tới cửa thì cô nghe tiếng vỡ ly và tiếng la của người nào đó

"Đồ vô dụng, có một cái ly mà cũng cầm ko xong, Hàn gia ko có nuôi người vô dụng như cô, từ bây giờ cô bị đuổi việc" cái giọng đó ko ai khác ngoài nữ chủ bạch liên hoa Ngô Tuyết Mai

"Tiểu thư...tôi xin lỗi...mong cô bỏ qua.. nhà tôi còn mẹ già chưa ai phụng dưỡng... nếu tôi nghĩ rồi thì ai sẽ lo cho bà ấy" cô người hầu vừa rung vừa khóc lóc vang xin

"Hừ.. tôi ko quan tâm.." cô ta hừ quát

"Có chuyện gì vậy"

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22

Cô thấy tình hình ko ổn thì lên tiếng

"Cô là ai?" cô ta thấy cô thì ghen tị. Tại sao có người đẹp hơn cô ta? Cô ta là nhất mà?

"Tôi chỉ là khách đến thăm thôi.." cô bây giờ mới nhìn kĩ cô ta. Ngô Tuyết Mai có mái tóc dài màu đen, mắt long lanh, thân hình nhỏ nhắn, điện nước đầy đủ nhưng vẫn kém cô xa. Nếu so sánh thì cô là yêu mị, trưởng thành. Còn cô ta thì yếu đuối, nhỏ nhắn đúng chuẩn bạch liên hoa.

"Hừ chỉ là khách mà đòi xen vào chuyện của người khác!" do cô ta tưởng cô chỉ là khách nên mạnh miệng nói

"Vậy còn cô là gì?" cô thật ko biết trong sách viết cô ta dịu dàng yếu đuối chứ ko phải người trước mặt, một người đánh đá.

"Tôi là 'tiểu thư' ở đây. "Sau khi cô ta nói xong thì hừ một cái thâm đắc ý vì Hàn gia là một gia tộc lâu năm trong thương trường và cũng nằm trong top 10 gia tộc lớn mạnh của thế giới.

"À.. thì ra là tiểu thư của Hàn gia..." cô giả vờ ko biết vì thế cô ta càng đắc ý

"Haha cô biết thì mau xin lỗi bọn tiểu thư đi để ta ko làm gia đình của cô phá sản haha" cô ta khoái chí cười

"Nhưng theo tôi được biết thì tiểu thư của Hàn gia đã đi di học rồi và hiện tại chưa có về nước?" cô tỏ ra vô tội nói. Nhưng câu nói của cô rất rõ ràng là cô ta k phải là tiểu thư của Hàn gia. Những người xung quanh nghe cô nói thế thì bắt đầu xì xào bàn tán

"Tôi nghe những người làm ở đây lâu năm nói là tiểu thư đã đi du học rồi. Bây giờ tôi mới thấy nghi ngờ a~" một cô hầu gái vốn rất ghét cô ta nên cố tình nói lớn cho mấy người khác nghe bao gồm cả cô ta.

"Nói tôi mới nhớ. Hình như cô tiểu thư này ko mang họ Hàn mà mang họ Ngô thì phải?" một người khác cũng cố tình chen vào.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23

Lập tức mọi người xung quanh đều nháo lên. Mọi lời nói đều nhắm vào cô ta. Mọi người càng nói lớn càng làm cho cô ta tức điên lên mà quát

"Câm miệng" cô ta hét lên làm mọi người câm nín. Dù gì họ chỉ là giúp việc ở đây thôi nên cũng ko dám nói nhieu. Mọi người lập tức về chỗ ai làm việc nấy. Cứ như chuyện vừa rồi ko có sảy ra. Nhưng cũng có người tò mò nên cô ý ở lại để nghe ngóng. Sau khi thấy mọi người đi rồi thì cô ta quay lại cô quát

"Cô nói bậy! Tôi chính là tiểu thư của Hàn gia. Những điều cô nói ko đúng sự thật. Cô có tin là tôi thừa cô tội vu khống ko?"

"Tôi chỉ nói vậy thôi chứ tôi đâu có nói là cô ko phải con của Hàn gia đâu. Hay là cô có tật giật mình?" cô ko những đáp trả lại mà còn nói chúng tâm đen của cô ta nữa. Đùa gì chứ cô lúc ở mĩ đã có mấy cái bằng luật sư rồi. Ai mà ko biết cái tên kelly - luật sư tài ba đánh đâu thắng đó chứ. Ko ai biết cô luật sư đó là ai mà họ chỉ biết rằng đó là luật sư nữ và còn rất trẻ. Cô ấy hiếm khi nhận làm luật sư lắm nhưng khi cô ấy đã nhận rồi thì chỉ có thắng. Và cô ấy với cô có một mối liên hệ với nhau.

"Cô..cô.." bị nói trúng tim đen làm cô ta giật mình mà nói lắp bắp làm cô càng đất ý. Ý định của cô là làm cho cô ta lòi ra cái đuôi ko ngờ lại dễ dàng như vậy. Cô tính nói với cô ta thì có một giọng trầm ấm lên tiếng

"Chuyện gì vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24

"Có chuyện gì vậy?" Cô và cô ta đều quay đầu lại thì có một người đàn ông cỡ tuổi ba Hàn mặt đồ quân gia. gương mặt ông nghiêm nghị tuy đã có tóc bạc nhưng ông vẫn giữ vững nét đẹp của tuổi tứ tuần. Và cô biết người này. Là quân gia kim. Người đã trông coi Hàn Tuyết Băng từ nhỏ trước khi cô xuyên qua

"Dạ là cô ta tới đây gây sự ạ?" Nữ chủ thấy ông liền trở lại thành một cô gái ngoan hiền, dịu dàng.

"Tôi ko hỏi cô" ông ấy quay qua cô ta mà khẽ mắng

"Dạ con xin lỗi" cô ta cúi người xuống nên mọi người ko thấy nét mặt của cô ta' hừ đợi tới khi tôi là chủ của căn nhà này đi, người đầu tiên tôi đuổi sẽ là ông' những ánh mắt oán hận của cô ta làm sao à loạt khỏi cô chứ.

"Cô là...?" ông quay qua hỏi cô. Từ khi nhìn thấy cô thì ông cso cảm giác rất quen thuộc. Cô nổi bật hơn tất cả ở đây. Nếu mọi người mới tới đây làm thì sẽ tưởng cô là chủ ở đây chứ ko phải cô ta.

"Bác ko nhớ con sao? Bác kim?" cô nhìn ông cười nhẹ. Cô rất hào cảm với ông khi cô đọc trong sách thì nói lúc mà ba mẹ Hàn chết thì ông ấy đã xây cho hai người ngôi mộ tử tế rồi mình thì về quê sống. Ông rất trung thành với nhà họ Hàn nên đã làm ở đây rất lâu trước khi nguyên chủ sinh ra

"Cô là..." ông ngờ vực hỏi cô. Ông rất mong rằng cô sẽ là người đó. Người mà những người làm lâu ở đây, ông bà chủ rất nhớ. Và những gì ông nghĩ đã thành sự thật

"Phải! Con Hàn Tuyết Băng đây".

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25

Sau khi cô nói tên cô xong thì cả cô ta và quản gia đều ngạc nhiên. Cô ta như sét đánh ngang tai, bởi vì khi vào nhà này thì cô ta có nghe nhiều người làm lâu năm ở đây có nhắc đến rằng Hàn Tuyết Băng là đại tiểu thư của Hàn gia. Được ông bà Hàn yêu thương hết mực, tính tình thì hòa đồng, thân thiện và đối xử rất tốt với những người làm nên rất được lòng mọi người. Lúc 14 tuổi thì đi du học nên ko có ở Hàn gia.

Còn quản gia Kim khi nghe được thì đầu tiên là vui mừng, tiếp theo đó là ko thể tin được và cuối cùng là vui mừng hạnh phúc, đã rất lâu rồi ông mới nghe lại tên này, mọi người ko dám nhắc tới vì sợ ông bà chủ nhớ con, từ lúc cô đi du học thì ở Hàn gia này ko còn tiếng cười nữa. tuy ông bà Hàn có hay cười nhưng đó ko phải là nụ cười hạnh phúc thật sự. Bây giờ cô thật sự đã trở về rồi. Ông mừng rỡ đi nhanh lại chỗ cô

"Cô.. cô là tiểu thư Hàn Tuyết Băng thật sao?" ông run run hỏi

"Phải con nè! Ông ko nhận ra con sao?" cô mỉm cười đáp

"Phải rồi, là tiểu thư của tôi rồi.. huhu" ông mừng rỡ òa khóc

"Ông đừng kêu con là tiểu thư này tiểu thư nọ nữa, cứ kêu con là tiểu băng là được" cô cũng rơi lệ. Thật hạnh phúc biết bao vì có gia đình để về.

"Nhưng.. thôi được rồi để ông kêu ông bà chủ xuống" ông còn do dự nhưng cũng chấp nhận miễn là cô vui.

"Vâng"

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

Trông khi đợi quản gia Kim đi kêu ba mẹ Hàn thì cô ung dung lại ghế ngồi, bỏ qua sự có mặt của nữ chính đại nhân còn đang tiêu hóa mọi việc. Không lâu sau đó là tiếng dồn dập của bước chân trên cầu thang đi xuống sảnh chính.

"Tiểu Băng! con về rồi!" tiếng của mẹ Hàn vang vọng khắp sảnh mặc dù chưa thấy người. Cô quay đầu hướng cầu thang nhìn thì thấy một người phụ nữ tầm 50. Tuy đã có vài nét nhăn nhưng bà vẫn giữ được cái vẻ quý tộc mà một phu nhân phải có,

"Vâng con về rồi!" Cô nhanh chóng đi lại và ôm bà vào lòng, đã mấy năm rồi cô mới được hưởng sự ấm áp vậy. Hai mẹ con ôm nhau mà quên mất 1 người đang tui thân đứng một góc mà nhìn họ, ko chịu nổi đành lên tiếng

"Con quên ông già này rồi!" vâng đó chính là baba đại nhân, ông đã qua ngũ tuần nhưng vẫn giữ được vẻ tuấn mĩ của ông, nghiêm nghị nhưng đứng trước mặt cô là một người cha hiền hậu yêu con, mặt tràn đầy sự hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 27

Không gian sảnh chính tràn đầy hạnh phúc thì một góc nhỏ ko anh để ý đang tỏa ra sự hận thù, căm ghét.. chia về phía cô. Ko cần nói cũng biết ả nữ chính thánh thiện, ả đã bị bỏ quên một góc, ko ai thèm để ý tới làm cho ả căm ghét cô hơn. Tại sao những thứ của ả mà cô lại giành lấy? Tại sao cô ko ở bên đó luôn? Tại sao lại về đây? Những nụ cười hạnh phúc đó tại sao ko cười với ả? ả ở đây làm trâu làm ngựa chỉ đổi lại về mặt thờ ơ lạnh lùng của họ? Tại sao??...

tuy cô cười nói vui vẻ nhưng lúc nào cô cũng quan sát thái độ của cô ta. Nhìn vẻ mặt căm tức đó làm cho cô cảm thấy thoải mái. "Trò chơi chỉ mới bắt đầu thôi" một nụ cười nửa miệng mà ko ai nhìn thấy.

Lúc cô quay lại nhìn thì đúng lúc cô ta cũng nhìn vào cô, bốn mắt giao nhau, mỗi người đều có suy nghĩ riêng của mình, nhìn vẻ căm hận đó cô càng muốn cô ta lộ mặt thật

"Ồ? Cô ấy là ai vậy?" cô "vô tình" nhắc đến cô ta làm ko khí đang vui vẻ bỗng chốc trở nên u ám

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28

Không khí như hạ thấp độ vậy, mọi người như nín thở chuyển mắt về phía cô, xem cô biểu hiện thế nào, nhất là hai người trong cuộc: ba cô thì nhìn xem cô có phản ứng như thế nào, ông sợ rằng cô sẽ hận ông, còn cô ta, nữ chính thì mong cô sẽ tức giận, chửi mắng cô ta, để cô ta có thể lấy nước mắt ra, làm cho mọi người nghĩ cô ảm hiệp cô ta,. Nhưng cô ta đã ko ngờ tới rằng cô bình tĩnh đến như thế, sắc mặt ko đổi dù chỉ một cái nhú mày.

"Hừm? Con riêng?" Âm thanh cô dễ nghe nhưng giờ lúc này thật lạnh

Cô quay qua ba Hàn cười một cái và nhỏ nhẹ hỏi.

"Ba con cần một lời giải thích"

Ông cứ nghĩ rằng con gái bảo bối sẽ trách mắng ông nhưng ko ngờ cô lại cười và nhỏ nhẹ hỏi ông như thế, như cá gặp nước, ông vội vàng lên tiếng, nhưng chưa kịp nói thành lời thì cô ta đã xen ngang cuộc trò chuyện giữa cô và ông

"Hừ có gì mà giải thích, tôi là con của ông ấy, ko cần phải giải thích với cô" cô ta dùng giọng chanh chua lên tiếng, mà đã quên rằng trước giờ luôn giờ trò hiền dịu, dịu dàng trước ba mẹ Hàn, nhưng khi đối diện trước mặt cô thì lại ko thể dấu được cái tính thật của mình, mặt kệ mọi người có mặt ở đây.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

Sau khi cô ta nói xong thì không khí xung quanh lạnh như ở cực bắc vậy.

"Tôi ko có hỏi cô? Mà cô lấy cái quyền gì mà lên tiếng?" Cô nhìn cô ta làm cho ả rung rẩy nhưng vẫn cố gắng đứng vững trả lời

"Hừ! Tôi là tiểu thư ở nhà này! Là con của chủ nhà nên tôi có quyền" ả vênh vào nói

"Ahha! Tiểu thư? Con chủ nhà? Ý cô nói cô là con riêng do mẹ cô bỏ thuốc ba tôi rồi sau đó xin ra cô, rồi cô được đem về nhưng ba tôi ko đồng ý cô lấy họ hàn nên cô đành lấy họ mẹ? Tôi nói phải không?" Cô nói một tràng làm cho những người xung quanh ko nhịn được cười.

"Cô.. cô" cô ta ko thể nói gì khác vì cô nói rất đúng, tuy cô ta vào đây nhưng ko được mọi người công nhận nên ko được lấy họ hàn mà chỉ được lấy họ mẹ,

"Con.. con biết hết rồi ư? Vậy tại sao con kêu ba giải thích?" Ba Hàn ngạc nhiên hỏi

"Phải! Tuy con ra nước ngoài sống nhưng mọi việc ở đây con điều biết hết, con kêu ba giải thích chỉ là muốn xem ba có nói sự thật ko thôi. Nhưng có lẽ con đã có câu trả lời rồi!"

"Vậy con.. con có trách ta ko?" ông thật sự không muốn tình cha con này đổ vỡ.

"Trách? Nói thật thì lúc mới nghe tin này con thật sự rất buồn.." thấy ông đau khổ thì cô nói tiếp "nhưng sau khi con biết được sự thật thì con ko trách ba" cô quay qua ông cười nói làm cho ông đang ở địa ngục rồi được kéo lên thiên đân vậy.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 30

Mẹ con im lặng bất ngờ lên tiếng:

"vậy con tính sao với cô ta?" bà nói xong hướng mắt tới à làm à giật mình

"Phải đó, dù cho con có muốn đuổi cô ta đi ra khỏi nhà ba vẫn theo ý con!" ùa à! Mới làm lành với con gái ông làm sao mà ko theo ý cô được, họ chỉ có một đứa con gái duy nhất này thôi, với lại đối với ông cô là đứa con duy nhất còn lại thì ko.

"Hừm... con nghĩ cứ cho cô ấy ở lại đây đi. Nếu người ngoài biết được lại nói nhà chúng ta bạt đãi cô ấy. Với lại cô ấy cũng ko có nhà để ở mà! Con ko ngại cho cô ấy ở chung nhà đâu." Cô cười nhẹ làm cho mọi người nghĩ cô là 1 người hiểu chuyện. Còn à thì đã coi cô 1 cái gai trong mắt rồi bây giờ nghe cô nói vậy thì vàng hạn cô hơn. Người ngoài sẽ ko hiểu được những gì cô nói nhưng cô ta thì hiểu.

"Uk! Theo ý con vậy" cả hai cũng tán thành, cô nói rất đúng, cho dù họ ko thích cô ta nhưng không thể để người ngoài dị nghị được.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31

Từ khi cô về thì cả biệt thự như được đổi mới, trở nên ấm áp hơn. Do hầu hết thời gian cô đều ở trong phòng nên ít chạm mặt nữ chủ, cuộc sống của cô cũng tạm gọi là bình yên. Do cô ở trong phòng nên cảm thấy hơi khác nước nên cô đi xuống lấy nước và vài món ăn vặt. Nhưng cô xuống tới cầu thang thì thấy một cảnh ko nên thấy. Đó chính là nữ chính nằm trong vòng tay của một người đàn ông lạ mặt. Bởi họ quay lưng về phía cô nên cô ko thể thấy mặt người đó. Nhưng cô ko quan tâm vẫn hướng về phía bếp mà đi tới. Khi đi ngang qua bắt gặp nữ chính đang nhìn cô thì cô chỉ lạnh lùng lướt qua. Nhưng có vẻ như có người ko an phận thì phải.

"A.. chị! Chị đang làm gì đó" nữ chính cất giọng ngọt ngào trong trẻo của mình lên và khiến người đàn ông bên cạnh của cô ta phải ngược lên xem.

"Ko thấy à? Mà tôi là chị cô từ lúc nào nhỉ?" Do cô bận phải kiểm đồ ăn nên ko thêm liếc nhìn à, chỉ trả lời qua loa.

"Híc.. em là em chị mà...." lại là nước mắt cá sấu ấy.

"Hử? Em? À tôi quên mất cô là "con riêng" của ba tôi mà nhỉ? Nên cô là em tôi phải rồi, xin lỗi nhé "em gái"" bây giờ cô mới ngược lên nhìn à, bên cạnh à là một người đàn ông khá trẻ, mặt một đồ vest đen từ trên xuống dưới. Máu tóc xanh đen được hấn vuốt lên làm cho gương mặt yêu mị của hấn càng rõ nét. Đôi đồng tử màu đen sâu thẳm như đang cuốn người khác vào đây đang nhìn cô làm cho cô cảm thấy kjos chịu.

"Đây là...." người con trai lên tiếng

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Nam chủ thứ 3

"À... là chị của em đây.." nói xong cô ta cố ý kéo tay của hấn lại gần như tuyên bố chủ quyền

"Chào.." giọng không nặng không nhẹ của cô khiến cho hấn phải nhú mày

"... giới thiệu với chị đây là bạn trai của em Phong Thần Dật(nghe quen không?□□)..càng nói cô ta càng ép sát cánh tay của hấn lại gần bộ ngực của cô ta,

"Chào cô, tôi là Phong Thần Dật, rất vui khi được gặp cô" hấn lần nữa đánh giá cô từ trên xuống dưới

Cô có mái tóc bạc kim, thân hình chữ S, đôi mắt màu tím huyền bí đầy quyến rũ, da trắng môi đỏ như trái chery, mặt mộc v.vv.

"Hàn Tuyết Băng" lăm đăm, hai từ để diễn tả cô bây giờ.

"Chị xuống tìm đồ ăn hả?" Cô ta thấy không khí xung quanh hai người là lạ nên lên tiếng

"Ừ" nói xong cô tiếp tục tìm đồ ăn của mình rồi xoay người đi lên lầu

"Hai người cứ tự nhiên" sau khi lên được một nửa thì cô bỗng quay lại nói một câu làm cho hai người kia giật mình

"À.. hai người xứng đôi lắm" bạch liên hoa và nam cận bã

"Ó.. cảm ơn chị." Cô ta cứ tưởng cô khen thật mà vui mừng đắc ý, chỉ có hần mới thấy được sự khinh thường nơi đáy mắt cuat cô sau khi nói câu đó

Sau khi vui mừng, cô ta quay lại thì thấy hần vẫn còn đang nhìn bóng dáng đã khuất sau cầu thang thì bỗng có một nỗi bất an quay quanh cô ta

"Anh.. anh nghĩ gì vậy? "Cô ta hỏi làm cho anh giật mình

"À không có gì!"

"Anh nghe thấy chị khen mình xứng đôi không, em cũng cảm thấy vậy(atsm) "

"..." vẫn im lặng

"Anh... Anh...ANH"

"Hà"

"Anh hôm nay sao thế? Không khỏe chỗ nào à?"

"Không... à anh còn có việc nên đi trước đây, tạm biệt" nói rồi hần đi nhanh ra ngoài

"Hừ đúng là hồ ly tinh mà, mới về mà đã mê hoặc được Phong Thần Dật của tao rồi, cứ chờ đó tao sẽ không để yên cho mày đâu" cô ta với vè mặt hung dữ nói mà không thấy trong góc khuất có một người luôn dõi theo từng biểu cảm của cô ta

"Rất sẵn lòng" nói rồi cô quay lại phòng của mình

-----chúc một ngày tốt lành-----

Xin chào

Đã lâu không gặp

Nhớ nhau không?

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33

Do cô về nước nên ba mẹ Hàn muốn tổ chức tiệc ăn mừng, cô cũng không có ý kiến, thế là tiệc chúc mừng sẽ diễn ra vào tối thứ 7 tuần này

Hôm nay là thứ 6, cô quyết định đi mua một ít đồ để chuẩn bị cho ngày mai.

Trung tâm thương mại

Đây là trung tâm thương mại số một ở thành phố X, nó có quy mô đồ sộ, nhiều tầng, có những thương hiệu nổi tiếng đầu tư

Cô đang ở khu quần áo của nam, đi dạo xung quanh thì thấy có một cái caravat rất đẹp, màu đen rất hợp với bộ vest mà Ba Hàn định mặc vào tối mai. Thế là cô quyết định lại mua

"Tôi lấy cái này" cô và một người đồng thanh

"Tôi lấy trước" cô gái kia nói với giọng khinh thường

Cô nhủ mày, quan sát cô ta từ trên xuống dưới. Cô ta mặt chiếc đầm đồ bó sát người, hở ngực và lưng, mang đôi giày cao gót 10 phân, tóc nâu, do makeup quá đà nên nhìn già trước tuổi

Cô ta cũng quan sát cô, cô hôm nay mặc rất đơn giản, đầm trắng, giày cao gót 5 phân, mặt mộc nhìn trong rất thuần khiết(...)

"Xin lỗi cô, cô gái này đã lấy trước rồi" cô nhân viên thấy tình hình không ổn liền nói,

"Cô dám, cô biết tôi là ai không hả?" bị cô ta quát cô nhân viên hơi rung rẩy nhưng vẫn cố nói

"Nhưng... cô gái kia đã đến trước cô"

Bỗng có một nhân viên khác đi lại thì hỏi

"Có chuyện gì vậy?"

"Cái caravat này là do cô gái kia thấy trước vậy mà cô gái này lại dành " sau khi nói xong cứ tưởng cô nhân viên kia sẽ giúp mình không ngờ cô nhân viên kia lại quay ra chửi mình

"Sao cô ngu thế, vậy mà cũng không biết làm thế nào" nói rồi cô nhân viên kia quay ra nói với cô ta

"Thật xin lỗi cô Tô, là do nhân viên kia không biết điều, cái caravat này dĩ nhiên sẽ bán cho cô rồi" cô nhân viên kia nịnh nọt cô ta làm cho cô ta cảm thấy hài lòng

"Cô đúng là người biết điều"

Cô im lặng này giờ vì cảm thấy ở cô ta có cái gì đó quen thuộc, khi mà cô nhân viên kia gọi cô ta là Tô tiểu thư thì cô chợt nhớ ra, đây không phải là bạn nữ chính sao? Tô Kim Ngọc - là bạn thân nữ chính, bị Thượng Quan Tuyết lợi dụng hết lần này đến lần khác, vào gia đình giàu có nên hống hách kiêu căng, ngạo mạn

Cô ta cũng giúp nữ chính một tay trong việc hại nữ phụ,

"Hừ, thật đúng lúc, để xem tôi chỉnh cô như thế nào"

"Tôi muốn gọi quản lý" bởi vì biết đối phương là ai nên cô không cần phải khách khí

"Này, đồ quê mùa kia, cô không nghe cô ta (nhân viên kia) nói là sẽ bán cho tôi sao?" Cô ta trợn mắt nói

"Tôi muốn gặp quản lý" không thêm đề ý tới cô ta, cô vẫn nói lại lần nữa

Lúc này, cô nhân viên đã giúp cô khi này thấy tình hình không ổn liền gọi cho quản lý

"Cô..." thấy mình bị xem như không khí cô ta liền đi tới định đánh cô

"Chát"

Trước khi cô ta chạm tới thì cô đã né và cho cô ta một bạt tay làm cho cô ta phải té xuống đất,

"Cô.... cô dám đánh tôi?" bởi vì bị té trước nhiều người như thế khiến cho cô ta cảm thấy nhục nhã, cô là người đầu tiên

"Chuyện gì đang xảy ra vậy?"

Quản lý lại thì được cô nhân viên nói lại tình hình thì đã hiểu. Ông ta quay sang nhìn cô từ trên xuống dưới rồi hỏi

"Không biết nên gọi cô là gì?" bởi làm việc ở đây lâu năm nên gặp không ít những người nhìn đơn giản như cô vậy nhưng thật ra là một "con ông cháu cha", trực giác của ông nói cho ông biết cô không hề đơn giản như vẻ bề ngoài

"Gọi tôi là Hàn tiểu thư là được"

"Hàn tiểu thư? À..... chào cô tôi là quản lý ở đây không biết có thể giúp gì được cho cô không?" Sau khi biết được thân phận của cô thì ông ta lật mặt 360 độ, tỏ thái độ ân cần còn có vẻ nịnh nọt

Đùa à, cả thành phố X này chỉ có 1 Hàn gia thôi, là đại gia tộc nằm trong top 10 gia tộc giàu nhất thế giới đấy. Đúng là trực giác của ông lun đúng, nếu như đất tị với hàn gia thì không còn đường sống

"Tôi muốn mua cái caravat này nhưng có vẻ có người không muốn bán cho tôi" cô là người có thù tất báo, thế là cô nói xong liền liếc cô nhân viên lúc này nói giúp cho Tô Kim Ngọc

"Haha.. làm gì có chuyện không bán cho hàn tiểu thư chứ... Tiểu Lan! Đem gói lại cho hàn tiểu thư" ông quay qua nói cô nhân viên giúp cô lúc này

"Vâng"

"Ông có ý gì?" Bây giờ cô ta mới hoảng hồn khi nghe "hàn tiểu thư" liền chất vấn

"Thưa Tô tiểu thư, cái caravat này là hàn tiểu thư thấy trước nên chúng tôi bán cho cô ấy là điều phải làm"

"Nhưng cô ta đã nói bán cho tôi rồi"

"Xin lỗi, là do nhân viên của tôi ko đúng tôi sẽ xử phạt. Ở đây còn rất nhiều caravat cô cứ chọn thoải mái, vì lỗi lầm vừa rồi nên chúng tôi sẽ giảm 50% cho tiểu thư"

"Ông..."ko có đường nói nên cô ta chỉ có thể hậm hực bỏ đi

"Đồ của tiểu thư"

"Cảm ơn" nói rồi cô quay bước đi nhưng chợt nhớ tới gì đó cô quay người lại nói

"Tiểu Lan là một nhân viên tốt" rồi đi

Chỉ một câu khen ngợi của cô đã khiến cho Tiểu Lan - một nhân viên bình thường đã được tăng tiền lương bằng với tiền lương của quản lý

Cô không biết rằng mọi chuyện xảy ra đã được người trên lầu thu vào mắt

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Hôm nay là ngày mở tiệc mừng cô về nước, nên những người giúp việc đang trang trí quanh nhà

Nhìn xung quanh không thấy nữ chính thì cô liền biết chắc chắn cô ta đang bám theo đám nam chủ đó rồi, cô hiểu cô ta quá mà

7h tối tại biệt thự Hàn gia

Ba mẹ đã mời rất nhiều người thượng lưu đến, có người đến nịnh hót tìm kiếm những mối làm ăn, mồi nôi quan hệ, cũng có người thật tâm đến chung vui, nhưng đó chỉ là số ít thôi

Do bữa tiệc được tổ chức tại nhà chính nên ai có thiệp mời mới vào được, không có những phóng viên, chó săn nên rất nhanh bữa tiệc bắt đầu

Ngô Tuyết Mai bước xuống khiến cho những người xung quanh đều nhìn về cô ta.

Hôm nay cô ta cố tình mặt chiếc đầm trắng tôn lên nước da trắng của cô ta, chọn bộ trang sức của hãng CH(chém đấy) mà cô ta tốn rất tiền để có nó, đôi giày màu nude khiến đôi chân cô ta càng thêm nhỏ gọn xinh xắn, túi xách hãng chanel

Hình ảnh chỉ mang tính minh họa





Có nhiều người nhìn cô ta nước bọt chảy ra, có người thì nhìn đến ngẩn người, đỏ mặt

Nhìn kết quả như cô ta mong muốn khiến cho cô ta càng tự tin bước xuống,

Có nhiều người sau khi thấy cô ta xuống đều xoay quanh cô ta nịnh hót

"Ôi.. cô là Hàn tiểu thư trong truyền thuyết sao?" Bởi vì theo họ biết thì đây là tiệc tẩy trần cho cô công chúa của Hàn gia, khi thấy cô ta từ trên đi xuống thì họ tưởng cô là Hàn tiểu thư trong truyền thuyết ấy

"Đúng vậy.. tôi là "đại tiểu thư" Hàn gia" nghe mọi người gọi cô ta như vậy, cô ta bèn lấy đó làm kiêu hãnh, thừa nhận mà quên mất bản thân mình chỉ là con riêng thôi

"Haha. Quả đúng như lời đồn, tiểu thư Hàn gia xinh đẹp tuyệt trần... chào cô, tôi là vợ của Tống Vinh - chủ công ti Tống thị" sau khi nhận được lời xác định của cô thì bắt đầu móc nối quan hệ

"Chào Tống phu nhân" thấy bà ta nịnh cô ta như thế thì cô ta càng vênh váo

"Chào Hàn tiểu thư, tôi là phu nhân công ti A"

"Hàn tiểu thư, tôi là phu nhân công ti X" thấy bà ta nịnh được cô ta thì những người xung quanh đều nhao nhao móc nối.

Họ thật sự không phải khen cô ta mà thật ra chỉ khen cái danh phận của cô ta thôi. Họ gặp được nhiều người còn đẹp hơn cô ta nữa, cô ta chỉ có vẻ mặt thanh tú mà dám lên mặt, nhưng họ phải nhịn chỉ dám nói trong lòng thôi vì ai biết cô ta là "con gái độc nhất vô nhị của Hàn gia chứ"

Cô ta nghe mọi người nịnh hót thì rất là vui trong lòng. Nhìn đi, tất cả bọn họ đều hướng đến cô ta mà nịnh hót đầy thôi, cô ta nói rồi, không ai có thể vượt mặt cô ta cả (...)

Cô ở trên lầu thu hết tất cả biểu cảm của cô ta vào mắt "hừ, cứ ảo tưởng đi, chèo càng cao thì té càng đau".

Cô ta nhìn xung quanh thì thấy một đám nam nhân vô cùng đẹp trai đang đứng góc khuất uống rượu trò chuyện, trong đó có cả Phong Thần Dật của cô ta nữa.

"Tất cả những người đàn ông đó sẽ thuộc về mình, chỉ riêng mình thôi (ảo tưởng vừa thôi chị)

"Xin chào tất cả mọi người, cảm ơn mọi người đã đến dự tiệc tẩy trần của con gái Hàn mỗ này, nào con gái cưng của ta, hãy xuống đây nào

.." đức lời tất cả mọi người đều đồng thanh vỗ tay,

Cô ta định bước lên nhưng nghe ông ta nói liền khựng lại

"Hàn Tuyết Băng, con gái của ta"

Hai tay cô ta nắm chặt lấy góc váy, nếu nhìn kĩ thì sẽ thấy được cô ta đang kiềm chế sự tức giận của mình

Bỗng tất cả các đèn đều tắt, có một ánh sáng hướng cầu thang khiến cho mọi người không nhìn được mà quay đầu nhìn

-----chúc một ngày tốt lành-----

Xin chào!

Hôm nay tiểu anh được nghỉ dương lịch nên tranh thủ viết

Cảm ơn mọi người đã ủng hộ

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Họ ngược lên nhìn thì thấy một thiên thần, à không, phải nói sao nhỉ? Cô có vẻ đẹp của thiên thần lẫn ác quỷ.

Hôm nay cô chọn cho mình một chiếc đầm dài màu đỏ, tóc búi cao lộ ra cổ trắng, có vài sợi tóc uốn rũ xuống hai bên mặt giúp cô tăng thêm phần quyến rũ, đôi khuyên tai và dây chuyền đơn giản nhưng không kém phần thanh lịch, nếu ai nhìn kĩ sẽ thấy được giá trị của nó

Hình ảnh chỉ mang tính chất minh họa





Nếu như Ngô Tuyết Mai là tượng trưng cho sự trong sáng, yếu đuối, nhu nhược. Thì cô- Hàn Tuyết Băng là sứ giả cho sự quyến rũ, gợi cảm và không

kém phần thanh lịch, quý phái.

Nếu cô ta khiến cho đàn ông có cảm giác bảo vệ, che chở thì cô lại khiến cho bọn đàn ông đó có cảm giác muốn chinh phục, tìm tòi.

Có nhiều người khi thấy cô họ ngẩn đến ngốc, có người đang cầm đồ ăn khi thấy cô thì cái đĩa đồ ăn đó rớt hời nào mà họ không biết, cũng có người mặt đỏ tai hồng tí như mấy cậu thanh niên mới vào đời. Tóm lại, sự xuất hiện của cô khiến cho mọi thứ trở nên yên lặng đến lạ thường

Trong khi họ còn đang phát ngốc vì cô thì cô đã đến bên cạnh Ba Hàn và giới thiệu

"Chào tất cả mọi người!tôi là Hàn Tuyết Băng- đại tiểu thư Hàn gia, rất vui vì mọi người đã đến tham dự tiệc tẩy trần của tôi! Nào! Hãy bắt đầu buổi tiệc bằng việc khiêu vũ nhé! "

Nhờ có âm thanh trong trẻo nhưng lạnh nhạt của cô khiến họ hoàn hồn.

Khi nhìn lại thì thấy cô đã cùng Hàn gia chủ mở màn khiêu vũ đầu tiên

Còn những người xung quanh nhìn cô ta này giờ chưa hiểu chuyện gì xảy ra thì bỗng giật mình, dường như họ đã hiểu và quay qua khinh bỉ cô ta

"Hừ... tưởng đâu là phượng hoàng nhưng không ngờ chỉ là con chim sẻ. Hừ! Chim sẻ mà muốn làm phượng hoàng! Đúng là mặt dày mà " những vị phu nhân đó bắt đầu nói xấu cô ta, còn nói rất hăng say trước mặt cô ta nữa, có người lên tiếng ắt sẽ có người hòa theo

"Phải phải... lúc này nghe cô ta tự xưng mình là đại tiểu thư thì tôi đã nghi rồi! Với tướng mạo và khí chất như cô ta làm sao mà là đại tiểu thư được chứ"

"Nhìn đi! Đại tiểu thư chân chính kia! Người ta có khí chất, tướng mạo tuyệt trần, gia thế đồ sộ, là phượng hoàng chân chính đấy"

"Ê! Tôi nghe nói Hàn gia có một đứa con riêng, là con gái, có khi nào là cô ta không?"

"Sao bà biết?" Có những người không tin hỏi lại, vì theo họ được biết thì Hàn chủ tịch là một người rất thương yêu vợ con của mình, không bao giờ dính những thứ xấu như bồ nhí, cờ bạc..... ông là người chồng quốc dân của các cô gái thời ấy. Tuy bây giờ không còn trẻ như xưa nhưng ông vẫn được lòng tất cả mọi người .

"Tôi nghe những người họ hàng với Hàn gia nói, mẹ của cô ta bỏ thuốc Hàn gia chủ mới sinh ra cô ta, gia chủ lại không thích họ nhưng dù sao cô ta vẫn là cốt nhục của mình nên đã nhận cô ta nhưng họ không cho cô ta lấy họ hàn mà phải lấy họ của mẹ, còn mẹ cô ta thì sống một căn nhà khác thuộc quyền sở hữu của hàn gia. Nghe đâu là cô ta không có địa vị trong nhà nhưng cô ta lại không biết điều, vênh váo tự cho mình là đại tiểu thư, khi đó đại tiểu thư chân chính đang du học nước ngoài nên không biết đấy"

"Thật đáng sợ! Tôi lúc này còn định bảo con trai đi làm quen với cô ta đấy! Thật may là nó không chịu, nếu không chắc tôi hối hận lắm, một người có mẹ là tiểu tam thì con của người đó không phải dạng vừa đâu "có những vị phu nhân cảm thấy may mắn vì họ không đem con mình giao lưu với cô ta

Còn cô ta bây giờ cảm thấy rất căm hận cô, tại sao mọi thứ đều là của Hàn Tuyết Băng? Cô ta đã cố gắng lấy lòng ông bà Hàn nhưng đổi lại chỉ là sự lạnh nhạt của họ! Những thứ mà cô đang có vốn thuộc về cô ta mà(con điên). Cô ta không chấp nhận việc mình là đứa con riêng, cô ta là tiểu thư hàn gia chân chính

"Mày đợi đấy! Tao sẽ không tha cho mày đâu" tất cả ánh mắt căm hận của cô ta đều lọt vào mắt của một (những) người nào đó

"Đây... mới thật sự là em sao?"

-----chúc một ngày tốt lành-----

Helo

Hôm nay là đầu năm nên tiểu anh đã viết truyện tặng mọi người

Chúc mừng năm mới

#1/1/2019

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Nam chủ hội tụ

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Hôm nay tất cả thương nhân có máu mặt đều xuất hiện.

Sau khi giới thiệu xong thì cô đi vào một góc khuất trong sảnh để quan sát

Tất cả nam nhân của nữ chủ hầu hết đều xuất hiện, chỉ có vài tên không ở trong nước nên không xuất hiện thôi

Ở một góc bên kia! Có 5 nam nhân độc thân hoàn kim đang tụ lại với nhau

Hoàng Quốc Bảo với vest màu trắng,áo sơ mi xanh, khuyên tai màu đen,tóc được anh vuốt lên làm tôn lên vẻ đẹp trời sinh của anh. mất đi vẻ ảm áp ngày trước, trông anh đầy hơi thờ của đàn ông trưởng thành. Có vẻ sau 5 năm, anh đã trải qua không ít chuyện

Hình ảnh chỉ mang tính chất minh họa



Hiên Viên Triệt thì ngày càng hấp dẫn vô số ánh mắt phụ nữ. Với vest màu đỏ thẫm cùng khuyên tai màu đỏ, anh đã thành công chiếm không ít trái tim của nhều thiếu nữ, có lẽ chẳng cần bộ vest màu nời kia, chỉ cần có "mặt tiền"đẹp thì đã vô số thiếu nữ sẵn lòng theo rồi.

Hình ảnh chỉ mang tính chất minh họa



Còn Phong Thần Dật, vẫn như ngày nào, có lẽ cô vừa thấy hắn vài hôm trước nên không thấy có sự thay đổi nào khác, vẫn là bộ vest đen, khuyên tai xanh, nhưng không hẳn là vậy, ánh mắt của hắn hình như hơi khác. Ánh mắt khi nhìn vào nữ chính không còn tràn đầy... thâm tình?

Và hôm nay! Có thêm 2 nam chủ lên sân là Ngọc Thiên Minh và Sở Hàn

Đây là lần đầu tiên cô thấy hai người họ. Tại sao cô biết họ ư? Bởi vì có một điểm khá thú vị ở họ.

Ngọc Thiên Minh là một tên đào hoa có tiếng, không biết bao nhiêu phụ nữ đã vào tay hắn, hắn còn được gọi là hoa hoa công tử, thay người yêu như thay áo, vức bỏ tuyệt tình, nhưng vẫn có nhiều phụ nữ cũng muốn lao vào, không nói cái khác, chỉ riêng gương mặt và độ phóng khoáng của hắn cũng đã đủ rồi. Sau khi chia tay, hắn sẽ đưa nhà, xe, xem như là phí chia tay. Còn khi quen thì rất đầu tư cho phụ nữ, mua cho họ những điều họ muốn

Về Sở Hàn, đặt điểm để nhận biết hắn nhất trong đám hậu cung của nữ chính đó chính là sự im lặng. Mặc dù biết nữ chính có nhiều đàn ông. Không như những tên khác, họ sẽ chiếm đoạt hành hạ nữ chính sau đó lại xin lỗi. Còn Sở Hàn thì chỉ im lặng, thông cảm và hiểu nỗi khổ của nữ chính(...) cho nên có thể xem Sở Hàn là người nữ chính yêu nhất

Hình ảnh chỉ mang tính chất minh họa

☆ Ngọc Thiên Minh



☆☆ Sở Hàn



你好!

Remember no me?? □□

谢谢songnhi. Love you

<https://www.youtube.com/watch?v=IXIKKhcOxSA>

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37

Những tên nam nhân trong hậu cung nữ chủ có khác, chỉ cần đứng một góc thôi đều có vô số ánh mắt của những thiếu nữ ở đây dõi theo.

"Băng nhi, con theo ta qua chào hỏi các vị trưởng bối nào!" Ba Hàn bảo

"... vâng.." cô biết mục đích thật sự của ông nên cứ giả vờ không biết mà đi theo ông làm quen với những người có mặt tại đây

"Đã đến giờ khiêu vũ! Mọi người hãy chọn bạn nhảy cho mình nào" tiếng MC vừa dứt thì âm nhạc bắt đầu vang lên. Những người ở đây cũng nắm tay nhau ra khiêu vũ

"Tôi có vinh hạnh mời Hàn tiểu thư nhảy với tôi một bản chứ?" Một giọng nói cất lên làm cô kinh ngạc mà quay đầu lại

Hoàng Quốc Bảo

Anh họ của cô

"Tất nhiên!" Xuất phát từ lịch sự, cô không thể từ chối được, huỳnh chi... là anh họ của cô

Anh nắm tay cô bước ra trung tâm sàn nhảy. Một tay anh đặt ở eo cô một tay thì nắm lấy tay cô để ở trên vai rồi nắm lấy tay kia của cô

Vốn hai người đã đẹp rồi nay lại đứng cạnh nhau càng làm nổi bật giữa sảnh nhảy và tất nhiên rất thu hút sự chú ý của người khác. Có nhiều người biết quan hệ của cô và anh nên cho đó là hiển nhiên.

Nhưng không phải ai cũng cho là vậy

Hiên viên triết hip đôi mắt phượng lại rồi bất ngờ gọi cho một người

"Giúp tôi điều tra một người..."

Còn Phong Thần Dật thì thấy trong lòng hơi khó chịu nhưng cố nén cảm giác đó lại

Ngọc Thiên Minh chỉ nhún mày một cái rồi khôi phục lại bình thường

Và Sở Hàn, chỉ nhìn nhân nhật rồi quay lưng đi chỗ khuất. Vừa uống rượu vừa quan sát mọi thứ

Quay lại Bảo-Băng nào

"Em về nước sao không nói với anh một tiếng?" anh mờ lờ

"À.. em bận quá nên quên mất, xin lỗi" cô nhân nhật đáp lại.

"Em.." thấy thái độ hờ hững của cô làm cho anh hơi tức giận

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38

Là Phong Thần Dật

"Tôi chỉ muốn nhảy với Hàn tiểu thư một bản thôi, được không Hoàng tông?"..Phong Thần Dật không thể nhịn được nữa. Chỉ cần nhìn thấy hai người

thân mật vui vẻ là hấn cảm thấy rất tức giận. Đôi chân của hấn không nghe theo lí trí mà đi đến đây.

"...."Hoàng Quốc Bảo nhất thời sững sờ, chưa tiêu hóa hết những lời mà hấn nói thì hấn đã dành cô trong tay anh rồi.

"Này.." anh định ngăn cản nhưng nhìn thấy ánh mắt trấn an của cô nên anh đành yên lặng

"Không sao đâu anh! Đừng làm lớn chuyện!" Cô nói phải! Vì tức giận mà anh đã quên mất mọi người còn ở xung quanh. Anh có thể không quan tâm đến mọi người nghĩ gì về anh nhưng cô thì khác. Anh không muốn bất cứ thứ gì gây ảnh hưởng đến cô

"VẬY anh ra kia một lát" nói rồi Hoàng Quốc Bảo đi về một góc của sảnh.

"Đừng uống nhiều rượu!" Không biết tại sao cô lại nói ra lời đó nữa.

Hoàng Quốc Bảo đang đi, nghe cô nói thế thì quay đầu lại ôn nhu đáp

"Đều nghe em!" Những bức tức chỉ vì lời quan tâm của cô mà tan biến hết

"Sao? Luyến tiếc à?"nhìn cô quan tâm, dõi theo Hoàng Quốc Bảo khi anh đi khuất thì cơn tức giận lại bốc lên. Và hấn không thể kiềm chế mà siết chặt tay cô làm cho cô phải nhíu mày

"liên quan đến anh à? Phong tống?" Nhân nhặt liếc hấn cô đáp

"Hừ..." tiếng nhạc khác nổi lên bắt đầu cho một điệu nhảy mới. Hấn nắm tay cô bắt đầu nhảy theo dòng nhạc.

Từng bước nhảy, hai người phối hợp rất hòa hợp, như thể họ là bạn nhảy của nhau từ lâu rồi.

"Anh nhảy khá đấy!" Mặt dù không muốn thừa nhận nhưng cô phải công nhận một điều rằng hấn nhảy rất giỏi, từng bước phối hợp với cô làm cho cả hai hòa quyện vào bản nhạc ngọt ngào

"Em cũng rất tuyệt"nghe cô khen hấn cảm thấy rất hào hứng, không uống công ngày trước hấn nghe lời mẹ mà học. Khi đó, hấn thật sự không thích học nhảy thế này, hấn cảm thấy rất phiền và tốn thời gian, mẹ hấn đã ép hấn học suốt 3 tuần, hấn phải cảm ơn mẹ vì đã ép hấn học.

Và hấn cũng không quên khen cô, không chỉ những bước nhảy mà còn là con người cô, trước khi gặp cô, hấn còn tưởng rằng Ngô Tuyết Mai là đã đẹp rồi. Nhưng khi gặp cô rồi thì hấn mới biết rằng cô ta chỉ là cốc ghè mà thôi. Lần đầu gặp cô, hấn đã bị vẻ đơn giản,thuần khiết (k biết nói sao)mà hấp dẫn. Còn lần này, cô không còn vẻ đẹp thuần khiết ấy nữa, mà thay vào đó,cô khoác lên mình là sự mỉ hoặc, quyến rũ không kém phần thành thực. Càng làm cho hấn thêm mê luyến .

"Hừ.. hôm nay anh không kiểm cô tình nhân bé nhỏ của anh mà ở đây khen tôi?"

"Em không nói móc tôi thì không được à?" Hấn hơi không vui vì cô nhắc đến người thứ ba trong cuộc trò chuyện giữa hai người.

"Anh lo mà đi kiểm cô tình nhân của anh đi, nếu không người khác sẽ cướp bảo bối của anh đấy!" Nếu cô nhớ không lầm lúc tới sinh nhật nữ chính thì hầu hết những nam chủ đó đã bị cô ta thu phục hết rồi

"Em đừng nhắc đến cô ta nữa" bây giờ anh bắt đầu cảm thấy ghét Ngô Tuyết Mai rồi đấy

"Tôi chỉ muốn tốt cho anh thôi! Quan cô ta cho chặt vào. " nói rồi cô thoát khỏi tay của hấn mà bước đi

"Em.." hấn định kéo cô lại thì

"Anh Thần Dật..."

你好

Nhớ tiểu anh không.

Mỉ nhớ mọi người quá

Cầu cmt

#tiểu anh

<https://www.youtube.com/watch?v=HfkUihmlas8>

Chương 39

Hai người quay đầu lại thì thấy Bạch Liên Hoa đang đi lại.

"Hai người nói gì mà vui thế?" cô ta tỏa ra phóng khoáng nhưng không thể qua mắt được hai người. Mặt dù đã cố kiềm nén nhưng mà vẫn không thể thoát được con mắt sắc bén của hai người.

Kìa! Tay cô ta đang nắm chặt đến nỗi muốn bật máu kìa.

Cô nhủ mày, cảm thấy nữ chủ mất đề ở trên mày rồi. Cô và hấn chỉ khen qua loa thôi mà trong mắt của ả lại thành là "trò chuyện vui vẻ". Cô định lên tiếng thì đã có người cắt ngang

"Tại sao em lại ở đây?" Phong Thần Dật hỏi một câu đến thẳng ngực cũng trả lời được. Ném cho hấn một ánh mắt khinh bỉ làm hấn nhất thời luống cuống

"O.. đây là bữa tiệc nhà em mà" nữ chính cứ tưởng hấn đang quan tâm mình mà không biết hàm ý trong câu đó nên cười tươi trả lời

Nhất thời làm hấn hiểu ra tại sao cô lại dùng ánh mắt đó nhìn hấn rồi

"Anh Thần Dật, chúng ta nhảy một bản đi, lâu rồi chúng ta mới cùng nhau nhảy " một câu 2 ý nghĩa.

1 là đơn giản mời hấn cùng nhảy một bản

Còn hàm nghĩa còn lại nếu ai tinh ý sẽ phát hiện ra, tất nhiên cô sẽ phát hiện.

Cô ta có ý khoe khoang rằng mình đã nhảy với hấn rất nhiều lần rồi, như kiểu "xem đi, tôi là người đầu tiên nhảy với anh ấy đấy"

Sao khi hiểu hàm nghĩa đó thì cô cảm thấy thật buồn cười. Hai người nhảy với nhau bao nhiêu lần thì có liên quan gì tới cô đâu mà phải ra về?

Trên thực tế thì cô ta và hấn chỉ nhảy có một lần thôi, chính xác là lần đầu tiên hai người gặp nhau

Lúc ấy, khi cô còn chưa về nước cô ta đi tham gia tiệc với bạn thì gặp nam chính, sau đó ái mộ, bắt đầu giờ thủ đoạn. Nhờ cô bạn thân của cô ta mà khiến cho nam 9 chú ý, rồi làm quen và khiêu vũ với nhau.

Bởi vì có cô nên cô ta nói vậy nhằm khiến cô ghen tị nhưng khi thấy cô không có gì gọi là ghen tị thì cô ta cảm thấy tức.

"Nhưng..." hấn chưa nói hết thì cô bỗng nói

" hai người cứ tự nhiên " rồi quay lưng đi đến một góc nào đấy

Hấn nhìn theo bóng lưng của cô, khi thấy cô đến chỗ của anh thì cảm thấy khó chịu.

Chỉ cần có cơ hội cô liền thoát khỏi hấn

"Anh Thần Dật" thấy hấn chỉ lo ngắm nhìn bóng lưng của cô thì cô ta cảm thấy phát hỏa. Người đàn ông này là của cô ta. Là cô ta nhìn trúng. Cô ta sẽ không bỏ qua cho cô đâu

Anh thấy cô đi lại phía mình thì cười tươi như hoa. Khi thấy cô lại gần mình thì giả bộ nghiêm mặt hỏi

"Sao lại quay về?" Mặt dù có tình nghiêm mặt nhưng đôi mắt cứ sáng như đèn pha làm cô phải bật cười

" không hoan nghênh? Vậy em đi đây " Rất muốn cười lớn nhưng phải giả bộ nghiêm trang giống ai kia

"Không... không.. em đừng hiểu lầm, đừng đi mà" thấy cô muốn đi thì gương mặt nghiêm trang sụp đổ

"Ahaha" thấy cô cười thì phát hiện ra mình đã lọt hố nhưng không còn cách nào khác! Ai bảo cô là tim gan của anh chứ. Chỉ cần cô vui thì bảo anh sao cũng được

"Thế bây giờ ngài có phiền không nếu tôi mời ngài nhảy với tôi một bản?" Vừa nói tay vừa đưa ra làm một động tác mời

"Nếu là quý cô xinh đẹp đây thì rất vinh hạnh..." nói rồi hấn đưa tay ra

--

Bảo ca: Ể? Hình như có gì sai sai

Phải là ta mới mới đúng mà

Băng tỷ: nhưng ta muốn thế! Ý kiến?

Bảo ca: không ý kiến

Hậu cung của băng tỷ:

Ta cũng muốn thế

--

Hai người bước ra sân, trở thành tâm điểm

Hắn vừa khiêu vũ với ả thì thấy cô và anh dắt tay nhau ra nhảy làm máu trong người hắn sôi lên.

Rất muốn chạy lại đâm cho tên kia vài phát nhưng hắn nhìn

Nhìn!

Phải nhìn!

Vì không muốn mất hình tượng trước mặt cô nên hắn phải nhìn

"Xin lỗi! Anh cảm thấy không khỏe! Anh về trước " không đợi cô ta ú ớ gì, hắn đã lao nhanh ra ngoài. Nếu hắn ở trong đây thêm một giây nữa thôi thì hắn sẽ không biết mình sẽ làm ra những gì

Nữ chủ dặm chân, ánh mắt oán độc nhìn cặp đôi đang làm tiêu điểm kia.

Mà cặp đôi nào đấy vẫn không biết gì, vẫn say vào bản nhạc

--

Nhớ mấy bạn quá~~~~

--

<https://www.youtube.com/watch?v=XsX3ATc3FbA>

Có ai là army k v

--

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40

Mặc dù Hoàng Quốc Bảo rất muốn ở cùng với cô nhiều hơn nhưng phải đi trò chuyện với đám tai to mặt lớn khác nên anh và cô mỗi người một hướng mà đi

Ở ban công, cô dựa lưng vào lan can nhắm mắt dưỡng thần, được yên tĩnh một chút thì có kẻ không biết sống chết lại dám đến bắt chuyện với cô

Mở mắt ra, cô muốn xem ai to gan thế.

À! Thì ra là Ngọc Thiên Minh

Khi xác định là hắn thì ánh mắt cô chợt lóe rồi trở lại bình thường, lăm lăm.

"Hàn tiểu thư có nhã hứng xem trăng sao?" Nếu không phải hắn nhìn thấy ánh mắt sắc lạnh của cô thì hắn đã cho rằng cô là một tiểu thư cao quý, dễ gần (...)

"Phải thì sao, còn không phải thì thế nào?" Không trả lời hắn mà còn hỏi ngược lại hắn nữa chứ.

"Nếu là phải thì tôi cùng ngắm trăng với tiểu thư, còn không phải..." nói đến đây, ánh mắt khẽ đảo quanh cô rồi mờ ám nói:

"Nếu không phải, tôi sẽ cùng em tâm sự đêm khuya"

Cố ý phớt lờ ý mập mờ trong câu nói của hắn. Cô chuyển sang đề tài khác, xua tan bầu không khí mập mờ này

"Hôm nay Ngọc tổng lại rảnh rỗi ở đây trò chuyện với tôi à? Hình như Những cô tiểu thư kia đang kiếm anh đó" cô cười nhẹ làm hắn nghiêng rằng

Nếu không nghe ra những lời tiền khách của cô thì hắn không phải là Ngọc Thiên Minh rồi

"À.. mặt dù phải từ bỏ những cô gái ấy, tôi rất tiếc, nhưng vì được trò chuyện với tiểu thư đây thì tôi cũng cảm thấy may mắn rồi.

À mà cô đã nghe qua câu nói này chưa?"

"Câu gì?" Bất giác, cô lại bật thốt lên tiếng

"Chết dưới hoa mẫu đơn, làm quý cũng phong lưu!" Nói xong còn chạm ly với cô nữa

"Anh..." đúng là một tên đào hoa mà, trong tình huống nào vẫn có thể thả thính được.

"Tôi có thể làm bạn với cô không? " cuối cùng cũng nói ra mục đích của mình rồi. Bây giờ hắn cứ vòng vo làm cho cô cảm thấy nhức đầu

"Tất nhiên rồi! Làm bạn với Ngọc tổng đây là vinh hạnh của tôi".

Làm bạn với nam chính? Ý kiến không tồi. Thay vì lúc nào cũng đề phòng họ thì cô sẽ tiếp cận và làm cho họ tin tưởng mình.

Cho dù biết đó là nguy hiểm nhưng không vào hang hổ sao bắt được hổ con?. Hơn nữa, cô sẽ đảm bảo được tính mạng của ba mẹ Hàn, mặt dù trong sách không có nói rõ cuộc sống sau này của ba mẹ hàn nhưng cô nghĩ cô ta sẽ không bỏ qua cho họ đâu.

- ----

Minh ca: tại sao ta vẫn ở thế bị động, câu nói "làm bạn với Ngọc tổng là vinh hạnh của tôi" đáng lẽ là ta nói mới đúng mà

Băng tỷ: nhưng ta thích ở thế chủ động, người muốn chết à

Minh ca: không, anh nghĩ lại rồi, em ở thế chủ động mới hợp, anh thích thế bị động hơn

Dàn hậu cung: lật mặt còn hơn lật sách

- -----

Sở Hàn đứng một góc nhìn mọi chuyện xảy ra, từ việc khiếu vũ đến việc trò chuyện với Ngọc Thiên Minh. Tất cả, hắn đều nhìn thấy hết.

Mặt dù thấy hắn là người trầm tĩnh, ít nói, khi mà nữ chính có nhiều nam nhân, hắn vẫn dung túng, nhưng khi tiếp xúc với hắn rồi bạn sẽ biết độ chiếm hữu của hắn cực cao.

Có thể là Sở Hàn không yêu nữ chính, chỉ là đùa bỡn thôi.

Cũng có thể là hắn quá yêu nữ chính nên mới một mắt nhắm, một mắt mở để nữ chính câu dẫn nam nhân khác.

Nhưng lúc này đây, thuộc hạ của hắn nếu thấy mặt này của hắn thì sẽ thâm đồ mờ hôi và rùa không ổn.

Vì khi hắn càng bình tĩnh, thì bạn xác định rồi đấy. Hắn đang có một kế hoạch khiến cho bạn phải run rẩy

- --

Cô cảm thấy một ánh mắt cứ nhìn mình như con mồi của thợ săn vậy, khi nhìn vào trong thì thấy Sở Hàn đang gờ ly rượu lên và cười nhạt.

Mặc dù cảm thấy kì quái nhưng xuất phát theo lịch sự. Cô cũng gờ ly cười nhẹ với hắn mà không biết mình đã trở thành con mồi của ai đó.

- -----

你好

你好吗?

Có ai dạo này mê ông này k ta?

<https://www.youtube.com/watch?v=mcrNxXanGXY>

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em! Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.